

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dilluns, 13 de setembre del 1937

NUMERO 175

Aquest matí s'ha celebrat la sessió inaugural de l'Assemblea de la Societat de Nacions

El cap del Govern espanyol ha pronunciat el discurs d'obertura

Ginebra, 13. — Aquest matí, a les onze, sota la presidència del doctor Negrín, es reüní l'Assemblea de la Societat de Nacions. El cap del Govern espanyol ha pronunciat el discurs d'obertura. La sessió ha estat purament formal.

Quant a l'elecció del nou president, hom dona per segur que el nomenament recaurà en l'Aga Khan, delegat de l'Índia Anglesa. — Cosmos.

JA ENS HO PENSAVEM

Ginebra, 13. — Als cercles ginebrins ben informats ha circulat aquest matí la notícia que Itàlia es troba disposta a reconèixer i aplicar l'acord naval de Nyon sobre la seguretat al

Mediterrani, sempre que sigui reconeguda per Anglaterra la conquesta d'Etíopia. Hom afegeix que, en cas contrari, Itàlia ni tan sols reconeixerà l'acord de Nyon.

Es remarca que, des del diàleg a la nit, tenen lloc actives negociacions sobre aquesta qüestió entre Londres i Roma. — Cosmos.

HO SABEN, A NYON?

Gibraltar, 13. — El creuer rebel "Baleares", en qual dies enrera va combatre amb l'esquadra republicana davant les costes d'Alger, hom sap que ha entrat a Cadix i ha descarregat en aquest port una gran quantitat de material de guerra. — Cosmos.

SEMBLA QUE EN FARA POC CAS

Núremberg, 13. — Els ambaixadors d'Anglaterra, Henderson, i de França, Poincaré, s'han entrevistat amb el ministre d'Affers Estrangers del Reich, baró von Neurath, i li han comunicat oficialment els acords presos a la Conferència del Mediterrani, celebrada a Nyon. — Cosmos.

Aquest número ha passat per la censura

GALANTERIA 1937

—Per a veure't contenta sóc capaç de fer un pa com unes hosties.

—Oh! Això és facciós.

—No. Es alimentós.

ITALIA I ALEMANYA ES RIUEN DELS ACORDS DE LA CONFERENCIA DE NYON

La U. R. S. S. no controlarà la Mediterrània

Roma, 13. — Una nota oficial de l'Agència Stefani declara que el Govern italià té l'opinió que la majoria, si no totes les matèries que foren sotmeses a l'examen de la Conferència-llampec de Nyon, eren de l'exclusiva i lògica competència del Comitè de no intervenció de Londres.

L'esmentada informació no diu res sobre l'eventual acceptació per Itàlia del projecte aprovat a Nyon. Als cercles informatius estrangers de Roma s'assegura que Itàlia està disposada a una acceptació condicionada de l'acord de Nyon. — Cosmos.

POCA COSA

Gibraltar, 13. — Han arribat tres contratorpediners i un submarí. L'ur vinguda es relaciona amb la pròxima entrada en execució de l'acord de Nyon per a atenuar la seguretat al Mediterrani. — Cosmos.

EL CINISME DEL FEIX

Roma, 13. — Els periòdics feixistes, en comentar l'acord de la Conferència de Nyon, consideren que no només cal reafirmar el tranc de la U. R. S. S. en el seu projecte d'actuar al Mediterrani amb els seus vaixells de guerra i hidroavions.

Virgili Gayda escriu al "Giornale d'Italia" que "a la Conferència de Nyon s'ha tornat a demostrar novament la veritable clau, ben coneguda, que no es pot fer res, sotret al Mediterrani, prescindint del consens d'Itàlia".

EL FEIXISME TE POR

Gayda afegeix: "Ja s'ha anunciat que els acords de Nyon seran sotmesos a la consideració del Comitè de no intervenció, per la qual cosa cal preguntar per què s'ha

la Conferència per arribar a aquesta conclusió."

A través de la lectura dels comentaris de tots els periòdics italians s'adverteix que s'ha produït una gran sensació de tranquil·litat en conèixer la decisió de la Conferència de no confiar a la Unió Soviètica la vigilància en cap sector del Mediterrani. — Cosmos.

QUE HI DIUEN FRANÇA I ANGLATERRA?

Berlin, 13. — Els periòdics alemanys, en comentar l'acord de la Conferència de Nyon, es feliciten per l'exclusió de la U. R. S. S. de la vigilància al Mediterrani, i asseguren que es decideix així per imposició d'Anglaterra. — Cosmos.

El patrimoni artístic espanyol

Hom ha rebut i ha llegit amb veritable satisfacció l'informe emès per Mr. Kenyon després de la visita que efectuà a l'Espanya republicana, i que ha publicat el diari londinenc "The Times".

En aquest informe, el seu autor fa extraordinaris elogis de la tasca realitzada pels Govern de la República i de la Generalitat en relació al salvament i conservació del patrimoni artístic. Cal remarcar, que Mr. Kenyon, testimoni ocular, pot donar fe que els monuments nacionals han restat intactes i que ha succeït igual amb les pintures del Museu del Prado i amb la Col·lecció de l'ex-duc d'Alba.

Es d'esperar que el magnífic document i objectiu informe de Mr. Kenyon haurà produït en l'opinió anglesa efectes extraordinàriament favorables per a la causa de la llibertat i la justícia que defu el Govern le-

EL CAMP I LA CIUTAT

ES evident que el triomf de la causa antifeixista depèn que la pau i el benestar regnin al camp. No és menys evident, però, que el triomf de la mateixa causa depèn, també, de la moral, de la prudència i del sentit de responsabilitat de la gent del camp, perquè el camp no pot ni ha d'ésser el tirà de la ciutat.

Un dels obstacles més grans amb què topà la Revolució soviètica, quan aquesta travessà els períodes més àlgids, el constituïren els camperols. Fou necessari que les ciutats caiguessin violentament damunt del camp, per tal que els camperols—els mujiks i els sense terra—cedissin en llur avarícia, la qual, pràcticament, era un veritable sabotatge a la Revolució. ¿No passa quelcom d'això al camp de Catalunya i als d'Espanya?

Una revolució, i molt menys si aquesta és una guerra del volum de la nostra, no permet que hom empri l'especulació intolerable que plana damunt dels pobles de Catalunya, en els quals, al pas que anem, aviat regnarà la gana com la pitjor de les malvestats per a la causa antifeixista; i una part de la causa d'aquest desori demoralitzador caldrà cercar-la entre la gent del camp català — volem referir-nos, ara, al nostre camp —, la qual, sense tenir en compte que el moment que viu Espanya exigeix a tots el màxim d'austeritat i d'abnegació, s'empra en maniobres d'ocultació del que manca per al sosteniment de la guerra i de la moral a la reraguarda, amb la finalitat d'especular-hi, provocant escassetats artificials, i imposar als productes de la terra uns preus que produeixen escàndol i indignació.

Per exemple, hom diu que no hi ha mongetes, la qual cosa ja es deia fa molt de temps; d'aquest llegum, però, no en manca als qui tenen interès a trobar-ne en les condicions que sigui. Fa dues o tres setmanes que hom podia menjar-ne, a condició de pagar-les a set pessetes el quilo. El preu és inqualificable, car no té ni la més remota justificació; però les necessitats de la població, de totes les poblacions, són insubordinables a tota llei—factor amb el qual hom compta a base de l'agiotisme—, i el preu de set pessetes ja no és prou a l'avarícia dels posseï-

dors de l'esmentat llegum, car, aquest, de set pessetes ha passat a deu.

A deu pessetes, les mongetes? No, a deu, ja no. El qui vol mongetes, ara, per bé que no li és molt fàcil de trobar-ne, en troba tanmateix, però a condició de pagar-les a quinze pessetes el quilo. Hi ha qui les hi paga i, naturalment, hi ha també qui les hi ven.

No volem pas dir que aquesta malifeta és exclusiva de la gent del camp. No tot el camp és així. Al camp, però, hi ha massa gent que es comporta així, i perquè nosaltres estem ben convençuts que el triomf de la causa antifeixista depèn, en gran part, de la pau i el benestar que regnin al camp, creiem estar obligats a declarar que també el triomf de la causa antifeixista depèn de la moral i d'un relatiu i raonat benestar a la reraguarda.

De la mateixa manera que CATALUNYA ha dit i repetit que els treballadors industrials, els de la ciutat, han de prescindir de les jornades reduïdes, perquè la guerra i la Revolució exigeixen l'esforç i el sacrifici, no importa el seu volum ni la seva intensitat, CATALUNYA diu, ara, que els treballadors i els petits propietaris del camp estan obligats al mateix esforç i a iguals sacrificis.

Nosaltres, des del nostre pla d'autèntics antifeixistes, demanem als companys socialistes, rabassaires i d'Esquerra Republicana de Catalunya, entre els quals es troben nombrosos camperols del camp català, que vulguin interpretar les nostres paraules i traduir-les, per la seva banda, en una propaganda eficient sobre la gent del camp.

L'austeritat i l'abnegació generosa per la causa comuna del Poble espanyol han de trobar-se pertot. CATALUNYA treballarà sempre perquè la pau i el benestar regnin al camp; el camp, però, ha de fixar-se a si mateix una línia de respecte a la pau i al benestar de les ciutats.

Es l'interès suprem de la causa de tots, dels qui a les zones fabrils i industrials lluiten contra el feixisme i contra el seu valedor, el capitalisme, i dels qui al camp propugnen per l'abolició definitiva del sentit medieval, que fins fa poc hi regnà d'una faisó ignominiosa.

MITING PRO ASTURIES A VALENCIA

Una gran gernació expressa la seva infrangible solidaritat amb els valents lluitadors del Nord

«Us han parlat dos minaires — ha dit Matilde de la Torre —, un de la C. N. T. i un del Partit Sindicalista. Tots dos han prescridit del proselitisme. S'han expressat com a lluitador del front asturià. En ells hom veu la fisonomia de la lluita a Astúries»

València, 13. — S'ha celebrat al Gran vestí un acte de solidaritat amb el Nord, organitzat per la Casa d'Astúries a València.

Intervingueren Manuel Vigil, que presidi, en representació del Consell interprovincial d'Astúries i Lleó; Pere Serra, Ismael Lombarda, comunista; Jacint Rueda, per la C. N. T.; Josep Heredia, pel Partit Comunista, i els diputats per Oviedo, republicà i socialista, respectivament, Lluís Laredo i Matilde de la Torre.

Aquesta última pronunciació interessant discurs, i entre altres coses digué: Perdoneu-me si una emoció ben justificada veia les meves paraules en aquesta tasca que m'ha estat encomanada de fer el resum d'aquest acte. Vull posar com a exponent de l'estat espiritual d'Astúries algunes de les opinions que ací s'han manifestat.

Us parlen dos minaires. Dos minaires asturians—C. N. T. i Partit Sindicalista—. I tots dos, quant a l'expressió que pogué esperar-se de llurs ideals sindicals, han emmudit. Si el programa no ho digué, i jo ara no ho recordo, ningú en aquesta sala no s'hauria assabentat que una veu de la C. N. T. i una altra veu del Partit Sindicalista s'hi havien pronunciat. Tots dos, ultra el més admirable del seu entusiasme, han tingut el risc més admirable encara de prescindir de tota propaganda i de prescindir de tota paraula de proselitisme per a llurs partits. Tots dos s'han expressat com a veritables lluitadors, i com a veritables lluitadors del front asturià. En ells es veu la fisonomia tota de la lluita d'Astúries.

Destaca en l'un l'entusiasme cec — mai millor emprada la paraula cec — que el porta a assegurar que Astúries triomfarà perquè disposa de dinamita i d'hommes capaços de disparar-la. L'altre amb aquest esperit del que sap clavar els peus en terra i condensar el pensament sobre la guerra, no és tan optimista i diu que Astúries pot caure a desgrat de la dinamita i dels aparentment invencibles pits dels naturals, perquè aquesta pitja són de carn i de sang i són atacats per mitjans perfectament inhumans.

Aquests dos obrers ens donen l'exponent del que és l'esperit d'Astúries: i un d'ells ens diu, endinsant-se en

la realitat: «Camarades: No confiem en la dinamita, perquè els altres tenen abundant i perfecte material de guerra, tenen les àltes humanes, la ciència i els diners del capitalisme mundial i estan envoltant el cel d'Astúries amb els avions i destruint els camins amb els carròs d'assalt. I contra això, no hi val tota la dinamita, que no està feta per a lluitar, sinó per a despertar energies i riqueses de la terra; i no els pits asturians, sinó cap potència que sigui tan reduïda pot resistir més, que l'humà i el possible. Les paraules de Berlamino Tomás poden servir en aquesta ocasió. Berlamino Tomás no s'equivoca generalment: amida el perill i té també en compte la mesura de l'entusiasme del poble, el que podríem anomenar la mesura psicològica que també la posa en la balança de les possibilitats i del: Qui sap, qui sap! Però el sap que la mort ja és ambient i ha fet que aquells esperits es tremplin per a la lluita decisiva i que aquells corcs no tremolin davant cap perill i estiguin disposats a morir; però a morir gloriosament, amb la mort única que poden tenir els minaires i el proletariat asturià, escupint a la cara del botxí.

Quan Astúries no tenia fusells i els minaires i el proletariat asturià estaven completament desarmats, va entrar la columna anomenada gallega, amb la qual ja es presentaren els primers alemanys i els primers moros. Entraren per Luarca i seguien avançant una queaven clavats pels pits dels asturians. Aranda és a Grado i les seves forces són a Peñafior, a tir de fusell de Trubia.

Les trinxeres, a la majoria dels punts són a 30 metres una de l'altra. Hom lluita amb l'enemic enfront, al costat i al darrera. L'exercit d'Aranda, que espera pacientment poder obrir-se camí, va poder estendre un fil — el de l'Exemplar — uns Oviédo, fins a la ciutat assetjada pels maures. I en aquestes condicions, es presenta el front de Lleó. ¿Què cal fer en aquestes condicions? En aquestes condicions hom no pot parlar de derrotisme, car el derrotisme és l'esperança de salvar-se per la covardia i guanyar el perdó de l'enemic i aplanar-li el camí materialment. I a Astúries ningú no pensa seguir aquest camí.

Trubia és a tir de fusell d'un dels fronts. A Trubia hom treballa, ara,

en la construcció de canons i des de les proximitats arriben a obrers els crits de la morera i els crits de triomf de les tropes estrangeres. Però hom segueix lluitant; hom lluita treballant, sense que pari l'alienar vital de les manxes i dels torns. Allí no hi pot haver derrotisme, com no pot existir a Avilés ni a Gijón. ¿Hi pot haver derrotisme? Hi hauria derrotisme si els Déus ens són contraris i si el Món segueix en la incompreensible crueltat que fins ara ha mantingut. Hi haurà derrota, més que pel Món i més que per la voluntat dels Déus, per la nostra voluntat. Però Astúries sempre serà l'Astúries exemplar i el seu nom servirà de bandera a les generacions que ens succeïxin.

A Astúries no hi ha hagut cap ambició. Per a molta, quan es pensa en l'hora del triomf, es pensa en un triomf de tipus personal i s'imaginen el dia de la victòria com el dia del repartiment de premis. La victòria no se sent així a Astúries. L'esperit d'Astúries és un esperit exemplar.

Això que les reraguardes estiguin corrompudes no és nou. En totes les guerres hi ha hagut gent que ha procurat aprofitar-se de les circumstàncies en benefici seu. I així, mentre Gijón agonitza, ací hi ha 47 milers d'espectacles. Jo vull donar-vos la meua opinió quan a la fi d'aquesta guerra. No se sap fins on es prolongarà el sacrifici d'Astúries ni l'abast que tindrà. Però prepareu-vos, perquè de la guerra gairebé només coneixeu petites incursions dels ocells negres. Prepareu-vos, prepareu-vos.

No ens hem d'abandonar a la covardia. Pot pensar-se en la unitat del territori que ens permetrà establir un front únic. Recordeu-vos de la Guerra Europea, com avançava Alemanya en tots els fronts i com queda Rumania i queda Sèrbia, queda Montenegro. Semblava que tot havia d'ésser abassegat per Alemanya. I llavors arribà el front únic; allí s'acabaren les victòries d'Alemanya. Què demostra que, malgrat les victòries, es pot arribar a perdre una guerra.

Tots els oradors foren molt aplaudits. — Febus.

EL PRESIDENT DE L'AUDIENCIA A LA CONSELLERIA

A la una de la tarda, el president de l'Audiència ha estat a la Conselleria de Justicia, on ha conferenciat amb el conseller.

PER DESOBEDIENCIA

Per desobediència al Tribunal especial de divorci, ha estat detingut i quedat als calabossos del Palau de Justicia l'ex-matrimoní Jesús Rodríguez i Adela Simó.

PER ABUSOS DESHONESTOS

A porta tancada, al Tribunal Popular número 2, s'ha vist la causa contra Joan Casals Monroig, acusat d'un delictes d'abusos deshonestos.

La pena que li ha imposat el Tribunal, després del veredict del Jurat, ha estat de tres anys, sis mesos i 21 dies de separació de la convivència social, 2.000 pessetes d'indemnització a la família de la perjudicada i cinc dies d'arrestament.

UN DESAFECTE AL REGIM

El Tribunal Popular de València ha notificat al de Barcelona la detenció en aquella ciutat de Lluçia Novo Miquel, persona caracteritzada pels seus actes de desafecte al règim.

El detingut havia estat regidor suplent de l'Ajuntament de Barcelona en temps de la Dictadura, i catedràtic de l'Escola de Comerç.

Com que les seves principals activitats foren desviades a Barcelona, serà jutjat per aquest Tribunal.

CONDEMNAT A VINT-I-CINC ANYS D'INTERNAMENT

Al saló de Consells de Dependències Militars, ha tingut lloc el Consell de guerra contra el soldat Lluís Comajuan Anquez, acusat del delictes de deserció.

El processat s'absentà de la caserna el dia 25 de juliol, amb permís fins el dia 27. El dia 29 del mateix mes fou detingut pels carabiners a la frontera. En les seves declaracions, davant la policia i davant el jutge, declarà que marxava cap a França per tenir por d'anar al front.

A l'acte del Consell el processat ha desmentit el que havia dit anteriorment, i ha manifestat que volia anar a veure una família que viu a França.

El fiscal ha sol·licitat la pena de trenta anys d'internament, i el defensor una pena inferior.

La sentència que ha dictat el Consell ha estat de vint-i-cinc anys d'internament a un camp de concentració, però mentre duri la guerra, que prest servei a un batalló disciplinari.

LA PROMOURE DESORDRES

Al Tribunal Popular número 1, s'ha vist una causa contra Maria Rodríguez Jodar, acusada d'haver promogut desordres en una cua del pa. Les proves han estat favorables, i el fiscal ha retirat l'acusació.

A DISPOSICIO DEL JUTJAT

La policia ha posat a disposició del jutge especial, Aureli Hernández Sánchez.

DELICTE CONTRA LA SALUT PUBLICA

Davant el Tribunal número 1 ha comparegut Eduard Aliaga Llorens, acusat d'un delictes contra la salut pública, per tenir a casa seva una quantitat de canalada en males condicions. El veredict ha estat de culpabilitat, i la sentència d'un any i un dia de presó i 500 pessetes de penya.

FUTBOL

A profit del vell futbolista Domènec Carulla

Ahí, al camp del carrer de Galileu, es celebraren els partits anunciats en aquestes columnes, organitzats per tal d'acaparar fons per al vell "defender" del "Barcelona", Domènec Carulla, desvalgut i malalt actualment.

El públic, atesa la finalitat de la reunió esportiva, acudí ben nombros al camp del Santa, on, en primer lloc, hi va haver un encontre entre una selecció de jugador de la Unió Sportiva i una altra de vella elements, algunes figures cim que foren del futbol català.

Els equips es formaren de la següent manera:

"Sants": Llorens, Agustí, Moliné, Soligó, Abad, Calvet, Rini, Toni Juan, Peidro, Martínez i Ribera.

"Selecció Catalana": Bordot, Piers, Cortés, Calatayud, Sanxo, Maurici, Vinyals, Sastré, Cros, Mauri i Oriols. (Després sortiren Domingo, Pellicer, Escolà i Oliveres a cobrir vacants.)

L'encontre, que arbitrà Faust Martín, fou ben acceptable i hom pogué apreciar que diversos dels asos d'un dia, conserven encara avui bona part del que foren.

La primera part fou favorable a la Selecció del Santa. Foren marcats dos gols per Peidro i Toni Juan. A la segona, la Selecció Catalana reaccionà i va jugar més compenetrada, i aconseguí l'empat a dos gols, entrats ambdós per Cros.

Finit aquest interessant matx, es jugà un altre partit entre els equips del "Barcelona" i del "Sants", encontre que també acabà amb un empat a dos gols, resultat, a la nostra manera de veure, just.

Els contendents s'arregliaren així: "Sants": Miró (després Dalmau), Vicenc, Cros, Fontche, Burguete, Rius, Ferradell, Moitá, Blai, Borràs i Vallé.

"Barcelona": Fauné, Santa, Bayo (a la segona part permutaren), Franc, Virgos, Prat, Torredia, Benedicto, Rigual, Estrada i Albert.

Arbitrà, amb evident desficiència, Prieto.

Que ben aviat es posi bo el que fou voluntari jugador Carulla.

Noticies Locals

ATROPELLAMENT

Al carrer de Meridiana, en un pas a nivell, un tren elèctric atropellà Leonor Maa, de 55 anys, i la matà.

PER ACTIVITATS FEIXISTES

Per suposades activitats feixistes ha estat posat a la disposició del Tribunal d'Urgència, Angel Eudeguita Pardo.

TRAFICANTS D'ARMES

La policia va tenir confidències que en una torre del carrer Mansini hom feia tràfic d'armes. Fou els oportuns esbrinaments i practicà la detenció de Félix Torres Casanovas, el qual habitava al principal, segona porta, de la casa 29 del sudit carrer, i el qual és acusat d'haver pres part en alguns assassinats.

Ramon Torres Ibañez estava en combinació amb l'anterior i també fou detingut. Li foren trobats, a més d'algunes armes, dos cotxes de procedència il·licita, un d'ells robat al Laboratori de Química d'Indústries de Guerra, i un rebut de 1.900 liras, signat pel Martín.

Fou detingut amb els anteriors, per creure que també estava complicat, Enric Casanovas.

Els tres passaren a la disposició del jutge de guàrdia.

TROBALLA DE DINERS A LA CASA D'UN SUBDIT FRANCÉS

En un registre efectuat a una casa

del carrer de Rubens, propietat del subdit francès René Menaguer Decur, la policia s'ha incautat de 35.000 pessetes en bitllets del Banc d'Espanya, 2.000 francs en bitllets, 96 pessetes en argent i una moneda d'or, que tenia en una caixa de cabals.

PER COACCIONAR

A instàncies d'alguna veïna de Vilobí del Penedès, fou detingut el veí d'aquella població, Francesc Arbó Armengol, acusat d'exercir coaccions.

TROBALLA D'UN XEC

A la Secretaria de la Sala de Divorcis ha estat trobat un xec nominatiu, el qual serà lliurat a qui acredités ésser el seu possessor.

PER NO TENIR LLICENCIA

En un ball del carrer del Migdia, fou detingut Joan Uroz Góngora, al qual li fou ocupada una pistola.

TROBALLA D'ARMES

La Policia donà compte al Jutjat corresponent que en un escorcoll practicat en una casa deshabitada d'Horta del Llobregat foren trobades, enterrades en una quadra, algunes armes llargues, bombes de mà i municions.

DOS MORTS PER ACCIDENTS

A conseqüència d'una caiguda al poble de Pla del Besós, el veí Pere Pians Domènec, de 32 anys, es causà tan greus ferides, que morí a l'Hospital Clinic.

A l'Hospital General de Catalunya morí Josep Serra Gironella, que fou atropellat per un automòbil, a Masnou.

S'APROPIAVA DEL QUE NO ERA SEU

A instàncies d'un empleat de la Creu Roja Espanyola, fou detinguda i posada a disposició del Jutjat, Eva Topham Morasso, que exercia el càrrec de recaptadora a favor de l'esmentada Institució, i s'apropià del que havia recollit un d'aquests dies.

UN GRAN TIFO A LA COSTA OCCIDENTAL DEL JAPO

El meteor causa estralls incalculables i diverses víctimes

Tòquio, 13. — El tifó que s'ha desencadenat sobre la costa occidental del Japó ha revestit proporcions catastròfiques. Constantment es reben notícies donant compte de noves desgràcies personals i immensos danys materials causats pel tifó. Al gran port de Kobe regna veritable consternació, perquè tothom pateix, fonamentadament, per la sort d'algunes vaixelles de gran tonatge i una gran flota pesquera, als quals el tifó sorprenygué a alta mar, on la violència del tifó ha estat esgarriosa.

Les autoritats han adoptat grans precaucions a tot el nord del país, perquè segons els observatoris meteorològics, el tifó avança vers aquestes regions.

A última hora ha arribat la notícia que la zona costanera d'Osaka ha estat envaïda per imponentes onades, que han ocasionat una espantosa catàstrofe. Sembla que hi ha un mínim de 700 edificis destruïts pel temporal. Els serveis d'aeronàutica i navegació marítima estan suspesos, i la tramesa de socorsos a les zones sinistrades es fa impossible.—Cosmos.

LES VÍCTIMES

Tòquio 13. — De l'Agència Domei: Segons les últimes dades oficials, el tifó registrat a l'occident del Japó ha produït 35 morts i 57 ferits. Han estat totalment destruïts 3.000 edificis, i altres 23.000 d'avarisats. Les pèrdues són incalculables.—Cosmos.

Coses que passen

HA PAGAT CARA LA FESTA

Ahí hi va haver cura de brasa Santiago Belda, gran amic de les curses i un ferm entusiasta d'aquestes, naturalment, no podia deixar d'assistir-hi. Després de dinar, ben abillat i amb uns quants diners a la cartera, l'home va examinar-se cap a la plaça de brasa, a fi de passar allò que se'n diu una tarda deliciosa. A la cartera no hi portava ni més ni menys, fora dels documents, que 1.300 pessetes.

I mentre el gran entusiasta de la festa nacional es drecia cridant "Olé tamaré!", i "Aquí se quiere, Pedrucho!", un altre individu, el nom del qual ignorem, va donar un cop d'ull a l'"Infern" del seu veí. A través de l'americana, l'home va veure que hi havia una colla de pessetes, i al mateix moment que el "Niño de la Estrella" executava a les mil maravelles una gran "farolada", l'individu en qüestió executava també a la perfecció el seu treball, i amb un senyall joc de mans féu passar de la butxaca del seu veí a la seva les 1.300 de l'ala.

D'AQUESTS PARROQUIANS...

Ahí a la tarda, un individu anomenat Manuel Cuadrupanis (aquest nom, traduït, sembla voler dir quatre pans), va entrar en un bur a fi de remullar la gola. Atzò de re-

mullar la gola, és un dir, perquè l'aspirant a Al Capone no tenia altra aspiració que fer-se seu el que no ho era.

En efecte, després d'haver begut el cafè i la copeta, dissimuladament, l'home va atreure-se i, sense dir res a ningú, es dirigí cap al taulell i, obrint el calaix d'aquella, anava a apropiarse de la receptació del matí.

El responsable o amo del bar va tenir temps de parar la mà a l'ingrat parroquià i amb la metzella va conduir-lo a la delegació més pròxima.

SEMBLA QUE ALEMANYA HA FET OFERIMENTS PER TAL DE MITJANÇAR EN EL CONFLICTE ARMAT ENTRE EL JAPÓ I LA XINA

Les forces xineses han recuperat la ciutat de Kalgan

Ginebra, 13. — S'afirma, de bona font, que Alemanya ha ofert la seva mediació als Governos de Nankin i de Tòquio per a l'arranjament pacífic del conflicte entre Xina i el Japó. — Cosmos.

ELS NIPONS S'APODEREN DE L'HIPODROM DE XANG-HAI
Xang-Hai, 13. (D'origen japonès). — En una acció culminant portada a terme aquest matí, les tropes japoneses han ocupat l'hipòdrom de Xang-Hai, situat a l'Est de la ciutat. — Cosmos.

LA XINA DEMANA A LA S. DE N. L'APLICACIÓ DE L'ARTICLE 17 DEL PACTE DE GINEBRA

Ginebra, 13. — S'anuncia oficialment que la Xina ha apel·lat davant la Societat de Nacions i ha demanat la protecció de l'organisme internacional davant l'agressió del Japó. La nota de la Xina recorda les ambicions nipones a Xina, manifestades ja fa anys, exposa les característiques de l'actual agressió japonesa i acaba demanant l'aplicació de l'article 17 del Pacte de Ginebra. — Cosmos.

LES PERDUES XINESES SEGONS ELS JAPONESOS

Tòquio, 13. — Segons l'Agència Domei, des del començament de les hostilitats a Xina, els xinesos han sofert 30.000 morts i 20.000 ferits. — Cosmos.

UNA MALALTIA OPORTUNA

Xang-Hai, 13. — S'extien perillosament l'epidèmia de còlera entre les tropes japoneses concentrades a Ma-Tsang. S'informa oficialment que hom ha registrat més de 300 casos, 200 dels

quals seguits de defunció. Estan arribant de Tòquio, en aeroplans, sèrum, medicaments en general i personal sanitari per tal de combatre l'epidèmia. — Cosmos.

UN EXIT DE LES FORCES XINESES

Nankin, 13 (Urgent). — Un comunicat de l'Agència "Central News" anuncia que les forces xineses han reconquistat la ciutat de Kalgan, capital de la província de Txahar. — Cosmos.

N'HI HA QUE NO ENS PODEN PAIR, ENCARA

Bona d'ells aparegué el cap de la manifestació de la Confederació Nacional del Treball. El fet de presentar-se amb un gran nombre de pancartes, de les quals no se'n havia vist cap fins llavors, obligà els manifestants a prescindir d'entrar al carrer i seguir pel mig de la Ronda. Això fou causa que sobtades, durant una hora i mitja llarga, el curs de la manifestació. La zebra que hi havia aturada allí, a la qual calgui la dels manifestants impossibilità el curs lamentablement. Lamentable també que una manifestació essencialment catalanista com la d'ahir d'un centenar de paucetes — la marxa d'elles de text no gens adient amb el caràcter de la data — no s'hagi tingut cura o s'hi escaigui en la llengua dels catalans. (D'un diari catalanista del matí)

Aquest és el comentari que l'organitzador portat desconegut del cas a la participació de la C. N. T. a la festa d'ahir del passat dissabte. Les forces confederals molestes quan en la temàtica de l'antipolíticisme, caminen per les dreceres per tal d'atrapar un objectiu d'allo mes inobediència per als qui s'alimenten amb sopa burgesa. Els moviments responsables han d'acollir-se a les tàctiques de la política, a les normes de la comprensió a les lleis del civisme. I vet aci que, per atar o per imperatius de l'hora, els confederals anem a la col·laboració política — precisament el que de nosaltres s'exigia. — I ara resulta que encara no sabem fer res que no agreugi els nostres desinterèsaments.

Quan entrem als ministeris, quan posem els peus en les dependències dels municipis, diem que ho fem d'una falsa absurda, ben mancats de distinció i maneres; i apareixem davant dels mestres de cerimonial tan pòrgos i sobrietat, ens hi pensem tant a pronunciar el estí que de nosaltres s'espera, que els professionals i catèdriques de la cosa pública perden el cap i la paciència i el morrió i tot que, els qui no són parents, han de portar a la boca.

Dissabte mateix, nosaltres prou pretenguérem fer-nos simpàtics dels

nostres amics decidí nos a participar d'una festa que eríem preparada per a honorar la llengua dels pobles; però resulta — sempre segons l'opinió dels entesos — que no es tractava sinó d'una simple processó organitzada expressament perquè llússin els seus dots de comedians uns senyors "essencials" que únicament sostenen en catalanista. Si en els reiterats anuncis de la manifestació s'hagués parlat d'aquesta guisa, segurament que la nostra "germanor" no hauria ferit, amb la seva enorme presència, la retina dels escolts, que convertirien tota mena d'esdeveniments populars en una suculent i perllongada festa major.

Tan contents com estavem nosaltres de la propera aparició a la diada, i

traça-palesada, del paper de nosa que vam representar, i, és clar, com que no anem "macos", com que no sabem posar e s peus, com que sis castellans que tenen la mania de seguir-nos — d'esser "hurtados" pel moviment confederal — no saben, ni que eis matí, expressar-se en castella!

Es molt teixit — us ho assegurem — que sempre hàgim d'esser els mateixos a carregar les culpes que es perden pel carrer. L'òssiu força, no fossin tan esquivades les vostres "legions", i podríem discutir-nos a càrrec de qui aniria l'oblitació de es vies ciutadanes. Però nosaltres sols, amb la collassa que sempre anem, amb la mania de gest que sempre anem, amb la mania de no conèixer maneres, i a idees, que disposa d'una gent que, tot i no saber marcar el pas, sap saltar militars del rengle de Felip V pels carrers de Barcelona i per les inhòspites plaques monogrines, ¿com volen que laurem per cantó que vosaltres maneu, si, a part d'una polidosa extremada, no s'albirà res en vosaltres?

Si ens fou permès de donar-vos un consell, us diríem que no és ocasió de perdre més el temps a guardar les formes. D'ací endavant atengueu el fons... i espavileu-vos perquè l'any vinent l'embús puguen ocasionar-lo vosaltres.

K.

Estrena de la comèdia en tres actes «¡Qué hija tienes, Benito!», d'Antoni Vallescà

Dissabte a la tarda es va estrenar al Teatre Barcelonès la comèdia en tres actes d'Antoni Vallescà «¡Qué hija tienes, Benito!», que es una de les millors comèdies que aquests temps s'han estrenat en aquest teatre.

Potser el públic que prefereix les comèdies que permeten als actors fer palliadeses, no opinaria així, però ningú no pot negar que l'obra "estrenada" per la companyia que actua al Teatre Barcelonès conté grans encerts i escenes força divertides.

El diàleg es agí i enginyós i l'argument, per bé que no té un gran interès perquè s'endevina facilmente el que passarà a l'escena, es desenvolupa amb una naturalitat i una força que resulta molt ben estructurada.

L'autor domina la tècnica teatral i sap emprar recursos força originals per aconseguir l'interès del públic. "Benito" és un home fèrmer, casat amb una dona jove i bonica, la mare de la qual l'acusa de no estar apte per a tenir fills. Per a demostrar que ho és inventa l'existència d'una filla natural. Quan la dona el sorprèn abraçat amb una noia jove, creu que és la seva filla, i per a no descobrir que és la seva amistançada es veu obligat a manegar i enganyar. La filla postissa va a viure a casa del seu pare, però s'han fet tan amigues amb l'esposa del seu amistançat que es nega a continuar les relacions amb el pare. No vol trair la dona que ha sabut acollir-la tan amorosament. La sogra aconsegueix descobrir a veritat i l'amiga del seu gendre ha obrat amb tanta de noblesa que aconsegueix captar-se les simpaties de la mare i de la filla.

L'esposa ha de tenir un fill, i aquest fill la reconcilia amb el marit que l'ha enganyada. Amb aquest argument explicat a grans trets, Antoni Vallescà ha sabut conjuntar unes escenes que provoquen la hilaritat del públic. Sap fer riure, sense necessitat de recórrer a les palliadeses ni d'accentuar la nota còmica. El públic riu perquè es troba davant de situacions gracioses i perquè els personatges que interveuen en la farsa no són grotescos com els de la majoria de les comèdies festives.

Antoni Vallescà demostra posseir grans condicions per al coneixement de l'art escènic.

L'obra fou molt ben interpretada i obtingué un conjunt força armoniós.

Esperança Ortiz està admirable en el paper de filla postissa. És una de les seves millors creacions. En les escenes còmiques va estar alegre i divertida i en les emotives, delicada i sentimental. També va estar força bé M. Francesc, que és una excel·lent característica. Cal lloar la tasca dels actors Bonafe i Puente, que van estar graciosíssims.

El públic que acudí a l'estrena va aplaudir a l'acabament de cada acte.

La nostra guerra és una lluita entre la classe treballadora i la forma més aguda del capitalisme. No ho podem oblidar

AQUESTA TARDA ES REUNEIX EL CONSELL EXECUTIU

Al Palau de la Generalitat es comentava avui l'èxit que va obtenir la deflació de les organitzacions de la C. N. T. davant l'estàtua del conseller en cap Rafael de Gasanova.

Hom va poder constatar — detes — que dips de la C. N. T. hi ha tot el proletariat català.

Els qui creien que no era una força es van convèncer del contrari, i es van també adonar que hi ha molts fantasmes que fan moure els braços.

A la secretaria de la Presidència han dit als periodistes que demà es reunirà el Consell, i més tard ha estat dit que es reunirà avui.

Aquest Consell és esperat amb gran interès, perquè sembla que seguirà tractant del problema dels proveïments, que és avui, després de la guerra, el que interessa més el poble.

Segurament el conseller Serra Pàmies dirà als seus companys de Consell si han reeixit o no les gestions que ha realitzat a la zona badera d'Aragó.

Aquest matí a la Generalitat no ha passat absolutament res. El President no ha estat al seu despatx oficial i, per tant, no ha rebut cap visita.

SANATORIS QUE PASSEN AL DEPARTAMENT D'ASSISTÈNCIA SOCIAL

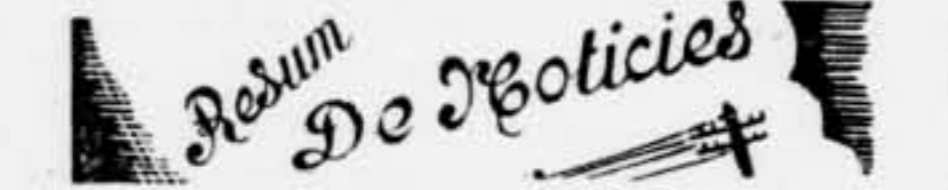
El Departament de Governació i Assistència social ha publicat una ordre en virtut de la qual els Sanatoris Germinal Vidal i Maurin, de Barcelona, amb el personal que hi presta servei, passen a dependre d'aquell Departament.

També hi passa el Sanatori Maritim Giró, destinat a malalts nerviosos, amb el personal que hi presta els seus serveis.

¿SERA CERT QUE HAGI ESTAT DETINGUT A JACA JOAQUIM MAURIN, QUE HOM CREIA MORT?

València, 13. — El President de les Corts ha rebut avui la visita de nombrosos diputats. A última hora anaren a veure'l K. O. Benemakier, diputat i líder del Partit Comunista d'Holanda, i Joan Dieters, secretari de l'esmentat Partit. Conversaren durant llarga estona amb el senyor Martínez Barrio sobre el funcionament de la Cambra espanyola i sobre l'esdevenidor de la República en la lluita actual.

El president de les Corts digué que havia arribat fins a ell la notícia que a Jaca havia estat detingut el líder del P. O. U. M., Joaquim Maurin, que es digué que havia estat afusellat a La Corunya. Per si la notícia és certa, afegí, he tramés un comunicat al president de la Comissió Internacional parlamentària, comte Gastó de Viart, per tal que faci les degudes gestions a fi de veure què és possible fer a favor de l'esmentat diputat català. — Febus.

València, 13. — La reunió de les Comissions del Tribunal de Comptes i Govern Interior del Parlament, anunciada per a avui, ha estat ajornada.

València, 13. — La "Gaceta" pública, entre altres, una ordre de Justícia que disposa la forma d'estar constituïda l'Audiència territorial d'Aragó.

Praga, 13. — El ministre de Relacions Exteriors, Krúša, ha sortit amb direcció a Ginebra.

Batona, 13. — El cardenal Pere Segura, ha estat nomenat arquebisbe de Sevilla, com a successor de monsenyor Illundain, mort recentment.

Le Bourget, 12. — Procedent de Maj-

moé (Suècia), és arribat a Le Bourget, en un avió de la línia regular, el ministre suec d'Afers Estrangers, Sandler.

Nuremberg, 13. — El Congrés Nacional Socialista, serà clausurat aquesta nit amb un discurs d'Adolf Hitler.

París, 13. — Amb motiu de commemorar-se ahir el 23 aniversari de la històrica batalla del Marne, se celebraren certí dones patriòtiques en tot el país, principalment a Neaux.

Un carnet que no no té els segells confederals no té cap valor.

Han estat reorganitzades les forces que lluitaven en els sectors de Terol i Cuenca

Barracas, 13. — Fa exactament 20 dies que les forces de l'Esercit Popular que volien Terol han rebut una nova Esercit de sector o front, el comandament del qual ja està organitzat al coronel Sarabia. Aquest Esercit reuneix els elements unitaris que integraven abans les denominades agrupacions de Cuenca, Terol, i que ara, en plena percepció en l'Esercit Regular ha passat a anomenar-se Cosos de l'Esercit de l'Est.

La tasca de transformació i millora del front s'ha desenvolupat amb rapidesa i en tota la seva extensió. Els passos de la setra Palomera es troben ara completament al nostre poder i des de les posicions conquerides es domina completament el país. Per la part d'Escandón els treballs que hom efectua, molt útils, són de fortificació. Son perfeccionades les que ja existien i en són construïdes altres de complementàries i necessàries per tal de deixar aprunt, accés o posició estratègiques en les degudes condicions de seguretat i fermesa que exigeix la seva major proximitat al Mediterrani. Totes aquestes accions són portades a terme sense trobar massa oposició de l'adversari.

Pancrudo, ocupat abans d'ahir, ho fou amb poca resistència. L'enemic pot dir-se que es limità a hostilitzar-nos amb la seva avançó unes vegades de pro àncies i d'altres amb l'ús de la força.

tres bombardegen, alhora amb una vintena d'aeroplans, però l'esterilitat de l'acció, imprecisa, serveix per a atancar la moral de les nostres tropes, que poden comprovar de prop la poca eficàcia de l'aviació com a arma de combat.

La nostra impressió del front turo-lenc, després de la nostra estada la passada primavera, ha estat francament agradable. — Febus.

NOTICIES I AVISOS

Es posa a coneixement del públic que, haviu moltes vegades de la Delegació General d'Ordre Públic i de la Comissió de l'Ordre Públic de Balneari, núm. 223, el número del nou estatut es el 1309.

SECRETARIA UNICA D'ENSENYAMENT SECUNDARI

Per Ordre telegràfic del Ministeri d'Instrucció Pública han estat autoritzats per a matricular-se d'ingrés, d'un o mes cursos, en les convocatòries d'ensenyament lliure, els alumnes de més de 14 anys. Els exàmens de les dites matriculacions s'efectuaran el 14 de març de 1937.

Intervenció obligada

Un deixeble del Doctor Filòsof, Diego Ruiz, a Black Gipsy

Permeteu-me unes paraules i unes ampliacions als vostres encertadíssims escrits publicats a CATALUNYA.

Al procés que tan justament heu iniciat, a fi de desemmasarar la Catalunya repressora, haurieu d'afegir-hi els casos, a penes imaginables, del gran català de Tortosa: doctor Jaume Ferran i del català de Barcelona doctor Gaspar Santifonç.

Un i altre són firmes autèntiques en el domini de la medicina i de la Sociologia. Firmes honorades per les celebracions d'especialistes de tot el món. I firmes ineludablement negatives per la Catalunya repressora que és, que és descomentat, i de la Llibertat, que és originalitat.

El calvari fet passar ací al gran doctor i cirurgià d'aver timplat la posada dels psicòlegs honorats i dels novel·listes, si això en tingessin que sigui suficient, però, saber: Que el doctor Ferran, en plena guerra bacteriològica, fou acusat ací de L.L.A.D.E., destituït de la direcció del Laboratori Municipal i condemnat a misèria segura si no hagués rebut immediatament el premi de 100.000 francs de l'Institut Pasteur, nímia recompensa, per a ell, a treballs que la Catalunya joventutera va, ingràtament, ignorar. I treballs que no van tenir la fortuna concedida a les fillofasteries del veterinari Turró, perdut pels camps de la Metal·sica. És veritat que Turró, enemic mortal del geni de Jaume Ferran, era el protegit dels Pi i Suñer, brillants en ferudició i estèril en la indagació científica d'enveig, dura.

I, per ara, mestre i deixeble Black Gipsy, fem un apartat per a reprendre una qüestió. El capítol del doctor Santifonç el deixarem per un altre dia, car encara és molt més íntime, tal com indigna i íntime és la supressió en les obres completes de Joan Maragall del próleg parit per aquest mateix poeta i que figura al front dels "Contes d'un Filòsof". Però en aquestes pàgines Maragall deia: "En Diego Ruiz és un esperit creador" i la Catalunya repressora té declarada la guerra a la intel·ligència crítica, a la raó, a la poesia original i a la Clàssic insubornable i severa (ço que vos anomenau molt bé: "Inquisició moderna").

El Metge Filòsof ha fet bé a la cultura, ací, a N. E. En la història de la literatura catalana, del professor Bertran, es diu que: "havia, el Metge Filòsof — enmig dels literats —, torçia per l'honor de la llengua de Catalunya, òrgan de la Fessolia a l'Estat Mitjàna. Que es de Malaga? Certament. Com En Gabiró i En "Picasso" (Pau Ruiz).

Però, miqui què deia Gabriel Alomar, parlant d'aquest fill de Malaga: "Sou català. Ben català. Més català que els catalans de neixença".

I això ha estat el Metge Filòsof: un ingredient. Necessari en la cultura raquititzada pels filòsofs i els joventuters romanciers. Un pensador enmig de traductors... Com tanta n'hi ha hagut i n'hi ha, com vos sabeu molt bé, víctimes d'aquesta Inquisició que es sofreix.

I Jean Moréas, no era pas grec? Amb tot, consta en la història de la literatura francesa.

Jaume Apollinaire, de Polònia. Com en Conrad. Doncs, al l'un ni l'altre no deixen de figurar, respectivament, a França i a Anglaterra: pel geni i pel pensament. Catalunya no vol agrupar valors. Assassina, en la seva Inquisició (naturalment dogmàtica), els que té, com ha assassinat els que ha tingut. Les altres nacions procuren de fer-se seus els valors autèntics. Heus ací la diferència. I vegeu-ne el resultat: una Catalunya migradíssima, ridícula, illurada i sotmesa a jocs de quitxalla, quan li correspon ésser forta i respectada. Una Catalunya afrontada amb nacions fortes i respectades, quan, en realitat, s'analitzen el fons dels mèrits intel·lectuals conquerits, són ben migrades amb llur imperialisme.

Bé, tot això, ja ho sabeu prou bé, vos. Dissimuleu la meua intervenció, de la qual no he pogut abstenir-me.

Bes més, per ara, company. (I perdoneu que, com vos, dissimuli jo també el meu nom amb un pseudònim, no importa quin. Per a mi, el nom és una cosa més que per a vos.)

UNITS I FERMS, VENCEREM!

MITING DE L'ALIANÇA JOVENIVOLA ANTIFEIXISTA

«L'home de la reraguarda té un gran va or, tan gran com l'home de l'avantguarda», digué el comandant Mera

Madrid, 13. — A Teatre Alcazar, amb enorme concurrència de joves, s'ha celebrat el miting organitzat pel Consell Nacional de l'Aliança Joventutera Antifeixista.

El saló presentava un gran aspecte, i a totes les llotges es veien les diferents banderes de les organitzacions joventuteres que integren l'Aliança. Una gran pancarta d'intendència, deia: "Interpretar els acords d'unitat joventutera, és aixafar el feixisme i el trotsquisme."

Les banderes de les distintes Joventuts rodejaven la de la J. S. U. L'escenari estava ornat al fons amb l'escut republicà del Centre i al seu costat hi havia el llibertari i el de la J. S. U.

El camarada González Sánchez, de la Joventut Sindicalista, presidi i donà lectura a algunes de les adhesions rebudes.

Moral, de la Unió d'Estudiants Hispano-americans, saludà els joves de les fàbriques i de l'Exèrcit, tots els antifeixistes que defensen ensem que la nostra independència i llibertat dels pobles del Món. Digué que en tota la joventut i en tots els pobles ha d'haver-hi una gran llibertat per a portar a febre, terme les bases de l'Aliança Espanya està donant un gran exemple; ensem que lluita per a desbaratar la guerra, lluita també per a desenvolupar l'analfabetisme. Acabà dient que els estudiants espanyols estan disposats a lluitar amb llurs germans els joves.

Pels sindicalistes féu ús de la oraula Cases, el qual digué que en aquests dies s'aconsegueix una gran victòria. En aquests moments greus, després de la pèrdua de Bilbao i de Santander, és quan els joves esdevenen la unió que els nostres morts demanen. Afirma que la joventut s'adreça als partits polítics per tal que els imiten. La unitat de la joventut ha estat obtinguda per totes les joventuts antifeixistes.

Parlà d'Astúries, dels minaires que deixen llur vida davant l'invasor. Després d'Euscadi i de la muntanya està Astúries en perill, i és l'Astúries del 34. Promesa dels joves ha d'ésser morir a les trinxeres abans que Astúries sigui una altra vegada ultratjada pels assassins del 34.

El president invità el comandant Mera, que es trobava al saló, que adreçés la paraula al públic. Fou acollit amb una enorme ovació.

El comandant Mera digué que aquests moments són per a ell d'una gran emoció, i en la seva Divisió no hi ha homes mediatitats. Ell representa en la seva Divisió l'Exèrcit Popular addicte al Govern; igualment que vosaltres uniu tots els esforços, nosaltres a l'avantguarda fem el mateix. L'Exèrcit, en les seves diferents jerarquies, ha d'obeir únicament les ordres del ministre de Defensa Nacional. Acabà dient que l'home de la reraguarda té un gran valor, tan gran com l'home de l'avantguarda. (Enorme ovació.)

Per la Joventut Republicana parlà Lope, el qual féu un cant als germans heroics d'Astúries. No hi haurà ningú d'avui endavant que pugui intentar rompre l'aliança que és un organisme permanent per als joves republicans. Remarcà l'orador la necessitat de treballar i laborar per la unitat dels Sindicats, dels partits i de tots els espanyols, i allà on manqui unitat, la joventut hi ha d'anar, no per a censurar-los per la desunió, sinó per a treballar per tal d'aconseguir la unió.

En nom de les J. J. L. L. parlà Miró, digué que amb la constitució de l'aliança els joves llibertaris han complert el testament de Durruti, el qual abans de morir digué: "Units i fermes, vencerem". No pot continuar ni un moment més la lluita entre nosaltres. Afirma que a aquell que treballa per la desunió, per més vots d'unitat antifeixista i de revolucionari que faci, se li ha de llançar al rostre l'epítet de traïdor.

Cal ajudar el Nord, perquè no fer-ho significaria que les forces brutals de Hitler i Mussolini allà concentrades, després d'escarmentar aquella regió, serien portades als fronts de Madrid i Aragó. La joventut ha de fer, profund més, una hora, dues hores més cada dia, el que calgui.

Parlà a continuació Santiago Carriño, per les J. S. U. Fou acollit amb una gran ovació. Afirma que cal que la joventut s'uni, que els comunistes, socialistes, anarquistes i republicans han de formar un sol bloc per a matar el feixisme. Ens unim la tasca de guanyar la guerra i desenrotllar la Revolució popular. Din que hi ha encara milers i milers de joves espanyols que no estan mobilitzats, que no comprenem els nostres treballs. Nosaltres volem viure units i veure dirigit els destins del país els comunistes, socialistes, anarquistes i republicans per a aconseguir el triomf i desenrotllar la Revolució. La divisió al nostre camp, és solament un benefici per a l'enemic.

Després de tot el que hem dit, davant de tot el poble espanyol, la joventut es compromet a no trencar l'aliança perquè tota la joventut espanyola arribi a trobar-se unida en una sola organització joventutera.

El final del parlament fou acollit amb grans aplaudiments.

El president, en breus frases, afirma que la joventut unida triomfarà, i acusà la seva breu intervenció amb un visca l'Aliança nacional de la joventut, unànimement contestat.

Paris, 13. — Amb referència a les explosions que es produïren ahir passat als carrers de París, el director del Laboratori Municipal ha declarat als periodistes:

"Gràcies als estudis que jo havia efectuat anteriorment amb bombes, unes sense escalar i d'altres després de l'explosió, principalment a la regió de Perpinya, vaig poder treure algunes conclusions, per tal com no ha estat possible de trobar cap fragment de les màquines infernals amb què foren conesos els atemptats d'ahir.

Aquestes conclusions són: Primera — Sense cap dubte, les bombes que esclataren ahir portaven la mateixa esca que les que esclataren al túnel de Cervera, i anaven proveïdes d'un sistema especial de religeria.

Segona — Els explosius emprats (melinita o toilita) són semblants als que esclataren a la regió de Perpinya, i molt difícils d'obtenir, puix que només es produeixen a les fàbriques de material de guerra. França en fabrica molt poc, i la quasi totalitat es produeix a l'estranger.

Tercera — En algunes de les bombes examinades anteriorment, entre el detonador i la massa fou trobat un explosiu intermediari, a base de toilita. França no en fabrica. Les bombes estan admirablement fetes i no poden haver estat fabricades per un particular o per un grup de particulars, sinó únicament en fàbriques molt ben proveïdes d'utillatge perfeccionat".

L'explosió ha produït gran emoció a tot el país

Paris, 13. — L'emoció causada pels nos atemptats terroristes del dissabte passat, és enorme a tota la França. Tota els periòdics comenten l'ocorregut, i convenen que tot sembla indicar que els autors d'ambdós atemptats, obeeixen als mateixos mètodes i no són francesos ni els executors ni els inspiradors de l'atemptat.

Tant el Sindicat General Patronal com el Sindicat Patronal de la Metal·lúrgia han sofert enormes destrosses, per a contemplar les quals desfilà durant tot el dia d'ahir una enorme gentada pels carrers de l'Arguel i Boisiere, on els edificis de referència es troben emplaçats.

Es confirma que en l'atemptat contra el Sindicat Patronal General trobaren la mort dos guardies de la pau, els quals moriren sepultats sota les runes.

En els dos atemptats s'utilitzaren veritables màquines infernals de gran potència. — Cosmos.

HAN ESTAT TROBATS ELS CADAVERS DE DOS GUARDIES DE LA POLICIA URBANA

Paris, 13. — Tot just han estat desenterrats els cadavres dels dos guardies de la pau morts en l'atemptat terrorista contra l'edifici de l'Associació Patronal General, s'han suspesa els treballs de desenrumament, que només es prosseguiran més tard en presència de la policia i del jutjat. Han estat recollits ja diversos fragments de la màquina infernal utilitzada per a cometre l'atemptat terrorista. Pot dir-se que els dos edificis han quedat completament destruïts, produint l'efecte d'haver estat bombardejats des de l'aire, tal és la destrucció causada pels poderosos artefactes. — Cosmos.

UNA PISTA SOBRE ELS AUTORS DELS ATEMPTATS?

Paris, 13. — Notícies sense confirmació asseguren que la policia es troba fegitx que els dos presumptes complicats són estrangers i actuen per ordre d'una organització també estrangera. — Cosmos.

aconseguir el triomf i desenrotllar la Revolució. La divisió al nostre camp, és solament un benefici per a l'enemic.

Davant de tot el poble espanyol, la joventut es compromet a no trencar l'aliança perquè tota la joventut espanyola arribi a trobar-se unida en

una sola organització joventutera.

El final del parlament fou acollit amb grans aplaudiments.

El president, en breus frases, afirma que la joventut unida triomfarà, i acusà la seva breu intervenció amb un visca l'Aliança nacional de la joventut, unànimement contestat.

A FRANÇA JA COMENCEN

Les bombes que feren explosió ahir a París portaven la mateixa esca que les que esclataren al túnel de Cervera

Paris, 13. — Amb referència a les explosions que es produïren ahir passat als carrers de París, el director del Laboratori Municipal ha declarat als periodistes:

"Gràcies als estudis que jo havia efectuat anteriorment amb bombes, unes sense escalar i d'altres després de l'explosió, principalment a la regió de Perpinya, vaig poder treure algunes conclusions, per tal com no ha estat possible de trobar cap fragment de les màquines infernals amb què foren conesos els atemptats d'ahir.

Aquestes conclusions són: Primera — Sense cap dubte, les bombes que esclataren ahir portaven la mateixa esca que les que esclataren al túnel de Cervera, i anaven proveïdes d'un sistema especial de religeria.

Segona — Els explosius emprats (melinita o toilita) són semblants als que esclataren a la regió de Perpinya, i molt difícils d'obtenir, puix que només es produeixen a les fàbriques de material de guerra. França en fabrica molt poc, i la quasi totalitat es produeix a l'estranger.

Tercera — En algunes de les bombes examinades anteriorment, entre el detonador i la massa fou trobat un explosiu intermediari, a base de toilita. França no en fabrica. Les bombes estan admirablement fetes i no poden haver estat fabricades per un particular o per un grup de particulars, sinó únicament en fàbriques molt ben proveïdes d'utillatge perfeccionat".

AL CAFÈ

No es pot matar tot el que és gras

El nostre veïns han rebut reforços. Avui els ha arribat un company que ha demostrat que posseïa una quantitat de veu superior a la del meu agressiu.

En arribar nosaltres al cafè hem sentit que els demanava:

— Si al bloc on s'ha desencarriat la nova economia l'estan sabotejant, és possible anar-ne?

— No — li ha respost el mes pausat dels dos amics. — Si la sabotejava, no.

— És que en dubteu?

— Naturalment! És possible que sense voler, per manca de voluntat o per negligència, obstaculitzen una mica el normal desenvolupament de la nostra economia però això no pot ésser qualitat de sabotatge.

— Us admiro. Veig que encara teniu te en la burocràcia.

— Fe? Gens. Però ve que molts dels seus deteccions també els trobareu en la generalitat dels treballadors de despatxos i oficines comercials.

— De cap manera! A quina casa us succeirà el que us he expirat primerament? On trobareu que havent de començar a les nou comencin sistemàticament a les deu?

— I immediatament, en molts blocs.

— Doncs si anem així, tots sabotejarem la nova economia.

— No. És que hi ha dues coses que momentàniament no lliquen.

L'un tint de millorament i les necessitats econòmiques d'un període profundament revolucionari com el que vivim.

— Romansos! Us direu un altre cas perquè ho veieu més clar. Hem anat a una oficina del cinquè pis, hem exposat el nostre cas i ens han dit secament: "Això al número 36."

— No té res de particular.

— Fins ací, no. Ja ho sé. Però és que hem anat al número 3! A la porta hi havia tot de rètols d'aquell, de perdre temps — no entreu sense trucar, sigureu breus, etc. — Hem trucat; no ens han respost; hem entrat tímids i ens hem trobat davant d'una col·lecció de lectors de diari. Només n'hi havia dos que no en llegien. Però aquests — un de repapat davant de la seva taula i l'altre recolzant-se'n — discutien mandrosament assumptes polítics. Quan se n'han cansat, el que seia ens ha dit: "Què voleu?" "Venim — hem fet — a consultar el que cal." "Heu de tornar de cinc a sis" — ens ha aturat. "Es que a l'altre despatx ens han dit que ací ens contestarien." "Miren. No pot ésser, si us ateneu ara a vosaltres n'anirien venint d'altres. I al capdavant no podrien treballar." Què us sembla? Es barra, o és sabotatge, o què és? No podrien treballar! I què feien? Res. Absolutament res. I eren set funcionaris. I eren dos quarts d'onze del matí. Què em diu, ara? — Té alguna cosa de particular?

— Home. No està bé. Però el fet de trobar un funcionari enraonat no voldria dir mai que al capdavant de la jornada no hagi reunit un servei.

— Servei? Cap, home, cap! El servei els el fem nosaltres sota practica dels límits, en il·lustrar-los a còpia de casos i de dubtes.

— Els doneu ocasió d'afinar les teories i les disposicions? Naturalment. Però ells realitzen un servei sense el qual la nova estructuració econòmica tindria molts més defectes.

— Molts més? Així ja reconeixeu que en té?

— No hi ha res que sigui perfecte.

— Sou un... Perdoneu. Us anava a dir una cosa gruixuda.

— Per què?

— Perquè els protegeu i els defeneu massa. Si com jo us hagués dit trobat tramitant una legalització a Girona des de començaments de gener i hagués passat pel que representa veure que en tot el que fas hi troben taps i que cada tap pressuposa un discurs i moltes discussions amb els companys de treball que no es fan càrrec d'aquest frenatge burocràtic, i que, ara, en arribar al setembre i haver omplert i lliurat tot el que no anaven trobant bé el diguin simplement que ja no es pot fer tot això a Girona i que cal anar a tramitar la legalització a Barcelona, què dirieu?

— Home! Que primerament no us ateneu a les normes que han estat donades des del començament.

— Que... Així és impossible de discutir.

— Si partiu del principi que vosaltres ho feu tot bé i els burocrates tot malament, és clar!

— I vos voleu dir que és tot a l'inrevés.

— Noo!... Vull dir que a tot arreu hi ha cent legues de mal camí.

— Bé, pleguem.

— Doncs, pleguem.

I han plegat. Ens fa l'efecte però que el veu agressiu, que avui estava molt callat, aprofitarà el tema qualsevol dia.

MARI

LA NOSTRA OFENSIVA

Les forces de l'Exèrcit Popular continuen llur avanç

Comunicat oficial del Ministeri de Defensa Nacional.

EXERCIT DE TERRA

Centre. — Tiroteigs i canoneigs habituals en diversos sectors.

Est. — Aquesta tarda les nostres forces han ocupat al nord-oest de Puebla de Albornó les cotes 701, 660 i 657. Ferren 47 presoners amb armament, municions i bombes de mà.

Al mateix sector de Puebla de Albornó, i a l'oest de l'esmentat poble, conquistaren la Casilla de la Princesa, el Horno de la Cal i les cotes 710, 711, 712, al nord d'aquell, que dominen la sortida sud del ferrocarril d'Utrillas.

Les forces pròpies continuen la seva avançada en direcció nord i sud. La bateria emplaçada a Santa Quèria, Oca, disparà durant la nit en les posicions de Tardienta. Fou col·laborada i aconseguí destruir un parapet de l'enemic.

S'han presentat als nostres rengles, procedents del camp facciós, sis soldats.

Nord. — Ahir foren enèrgicament rebutjats quatre atacs enemics a sector de Mazuco, malgrat l'actuació de l'artilleria rebel.

Aprofitant la nit, l'enemic realitzà una petita incursió cap a les nostres posicions, però fou desallotjat seguidament i se li foren gran nombre de baixes.

Al sector d'Oviedo, fort canoneig enemic.

Al sector de Pola de Gordon, lleuger tiroteig.

L'aviació enemiga bombardejà Cangas de Onia.

Avui, al sector de la costa i al de Mazuco, foc de fusell, metralladora i canó, molt intens. Nou aparells enemics bombardejaren les nostres posicions.

Al front de León l'enemic pressionà fortament les nostres posicions del túnel i la carretera en construcció d'Araya i Cubillas, després d'haver ocupat les altures del Castro i les de Vega de Gordon i de Cubillas.

Sud. — L'artilleria facciosa dels voltants de Montoro (Còrdova) bombardejà amb intensitat la nostra línia sense causar baixes. L'artilleria antitanc pròpia, emplaçada prop del Guadalquivir i del ferrocarril de Còrdova, disparà contra un tren que

quedà aturat i causà baixes vistes a l'enemic.

Ahir els facciosos atacaren les nostres posicions davant l'encreuament de la carretera de Peñarroya a Villanueva del Duque i Belmonte a Hinojosa, i foren rebutjats.

L'aviació enemiga bombardejà Hinojosa.

A les avançades de Pitres (Granada), intensa foc de fusell i metralladora.

Sud del Teix. — Foc de fusell i metralladora i de morter a les posicions de l'acció de la Sisa.

S'han passat als nostres rengles tres soldats del camp rebel, un d'ells amb armament.

Llevant. — Lleuger tiroteig de fusell i metralladora al sector de l'oest de Terol, on ha estat rectificada a l'avantguarda la nostra línia.

LA MORT MISTERIOSA DEL BISBE D'OVIEDO

Els feixistes l'assassinaren per no voler signar una carta colectiva de l'Episcopat espanyol

El "Sud-Ouest", de Balona, ha publicat la interessantíssima informació següent, signada per Ignasi Soliboc:

"Una fracció mínima de la Premsa facciosa ha publicat, d'una manera exageradament iconoclasta, la mort de Just Echeguren, bisbe d'Oviedo. Segons ella, ha mort d'accident d'automòbil, manera ja clàssica de morir entre els rebels. Aquesta mort misteriosa s'esdevingué al cap de pocs dies d'haver-se publicat una carta colectiva del episcopat espanyol, el contingut de la qual, imposat per la saviesa filosòfica de Franco, es troba en oberta oposició amb la manera d'ésser, de pensar i de sentir del bisbe recentment mort.

Els bascs que ens trobem a l'exili i vèrem poder conèixer de prop, i en la intimitat, Echeguren, vèrem restar molt estranyats en veure el seu nom al costat del dels altres bisbes espanyols en la recent pastoral colectiva denegant de rebella dictada, no per l'esperit cristià, que és amor i justícia, sinó per la raó política, sempre baixament interessada. Mai no vèrem creure que el senyor Just hagués pogut signar a les bones aquell inhumà i anticristià document, que ha pogut llançar-se als braços dels despotes feixistes el nostre antic vicari general, quan fou ell qui, fa quatre anys, ens va incitar a publicar a la Premsa de Sant Sebastià alguns

articles que refutaven els errors de Jiménez Caballero, el teoritzant del feixisme imperialista espanyol? Aquesta, i no altra, era la pregunta que ens fiem des que vam llegir aquell escrit tan equivocat de la jerarquia espanyola.

Avui, després de la desaparició de Just Echeguren, i degut precisament a aquesta desaparició misteriosa, per al nostre cor molt dolorosa, podem donar una satisfacció a la nostra tan quietista pregunta. Echeguren no ha signat nomament l'escrit de l'Episcopat espanyol i es molt probable que s'hi hagi negat, encara que algú hi hagi inclòs el seu nom i degut a aquesta negativa, que entra en la línia de conducta humanista i de la seva vida de sacerdot, han pogut emprar amb ell el procediment generalitzat pel generalíssim per allunyar els qui el destorben, el apassetós en automòbil, passejada d'anada i no de tornada. Era cosa tant menys creure en aquest fet, per tal com amb el bisbe de Vi-

tòria es volgué fer el mateix a la carretera de Burgos.

Si la mort de l'Echeguren hagués estat natural com la de Gaspar Seguí, arquebisbe de Valladolid, i la del cardenal Duardan, arquebisbe de Sevilla, els rebels haurien explotat la seva mort tan pomposament com ho foren en aquests casos. Però no ha estat així: el sepellí efectuat en la major intimitat, en una capella de Luarca, vuit hores després d'haver mort, sense altra assistència que la dels seus dos germans i dos bisbes.

Per totes les circumstàncies que han concorregut a aquesta mort tràgica, la naturalesa de l'accident, el moment tan crític, les condicions humilíssimes del sepellí, l'anunci tan icònic i indiferent de la seva mort per la Premsa franquista; per tot això, el menys que podem dir és que la mort del bisbe d'Oviedo és molt misteriosa, tan misteriosa com la de tanta altres sacerdots i religiosos que han desaparegut en terres bascones.

ESQUITXOS

Hem sentit avui aquesta conversa entre dos vells:

— Creu-me, no s'hi val.

— Tu diras el perquè.

— Fixa't bé. En el meu carrer viuen 305 persones, entre homes, dones vells i infants. Doncs a hi ha 302 que tenen certificat de vege com a malalta. Què et sembla?

Hem sortit de l'estanc sense dir res, però hem cregut tot el que ha dit el vell.

Hi ha districtes o barris a Barcelona que són més sortosos que altres. El barri d'Hostafranca, per exemple, ha caigut en desgràcia. Ja fa dues setmanes que no s'hi veu l'oli ni per medicina, quan a d'altres districtes tothom està al corrent. ¿No es podria saber el "tel·luritiu" d'aquesta diferència?

Una pregunta ingènua: — ¿Voleu dir que hi ha gent que s'atreveix a beure's la llet que pertoca als infants?

— Ja ho crec que n'hi ha, i més de la que us penseu!

¿Quin serà aquell dia tan feliç que, en passar pels volts de mitjanit per un carrer, no sentirem el ja clàssic "plaf!", motivat per la caiguda d'un objecte (?), embolicat amb paper de diari i llançat des d'un cinquè pis?

Aquestes nenes de estorze anys que van, amb bates que volen ésser blanques, pels carrers de la ciutat, portant un pot de llauna i demanant caritat, ¿tenen un permís especial?

Ho preguntem perquè sabem de bona font que els acceptes a la via pública fa temps que són prohibits. Som o no som iguals?

El pobre obrer encara no en té prou que li escorri les butxaques amb els preus exorbitants de tots els articles, que ara, per arrodonir-ho, si un dia vol permetre's el luxe de beure un cafè o un refresc, haurà de satisfer deu cèntims per arribar cada vegada que begui.

Volríem protestar d'aquesta mesura, però ens mosseguem la llengua.

D.

DEL FRONT D'ARAGO

Han estat ocupades diverses cotes de magnífica situació estratègica

ES LLUITA AMB HEROISME

Beicite, 13. — A la zona Puente- todos-Puebla de Albornó han actuat amb valent empena els nostres soldats, els quals atacaren amb heroisme les posicions enemigues fins obligar els rebels a deixar el terreny en el nostre poder.

S'han ocupat importants cotes, de magnífica situació estratègica.

Al cap d'algunes hores de lluita l'Exèrcit Popular aconseguí reduir la tenaç resistència dels facciosos i ocupà la Casilla de la Princesa, on es feu un bon nombre de presoners, amb llurs dotacions d'armaments i municions.

En altres sectors s'ha registrat també bastant d'intensitat, amb resultats favorables per a les nostres forces. — Febus.

EVADITS

Bujaraloz, 13. — Continuen presentant-se en les nostres línies evadits del camp facciós, que donen compte de la desmoralització que l'ofensiva dels lleials ha produït en les files rebels.

Els arribats avui, gairebé tots andalusos, asseguren que la desmoralització s'ha estès també en alguns oficis facciosos, per la qual cosa s'han produït alguns rellevaments i es temen conseqüències. — Febus.

MOVIMENTS ENEMIG

Barbaste, 13. — En els fronts d'Oca ha transcorregut la jornada sense notables novetats. En alguns sectors, només s'han registrat tiroteigs sense conseqüències per la nostra banda.

Les nostres observacions han apreciat un moviment de tropes en el camp enemic.

L'artilleria ha actuat amb molta intensitat, sobretot al sector de Tardienta, on els nostres canons han destruït algunes obres de fortificació. — Febus.

ATAC A LA SERRA D'ALCUBIERRE

Sarinyena. (Del nostre enviat especial). — Sense novetat en els fronts de la zona nord de Saragossa i sud d'Oca. S'han registrat duels d'artilleria i fuselleria, sense baixes per la nostra banda.

A la serra d'Alcubierre, la nostra artilleria ha atacat l'enemiga, que fou localitzada.

Fa molt de fred; del calor gairebé restant d'aquests dies passats, hem entrat en una temperatura molt baixa. Sobretot en la muntanya el termòmetre acusa un descens molt notable. — Febus.

EL SAVI ANGLÈS SIR PETER CHALMERS VA SALVAR UN FEIXISTA DE MALAGA

Aquest «agraït», quan els italians envaïren la ciutat, intentà assassinar-lo

El venerable savi anglès sir Peter Chalmers Mitchell —un dels més grans naturalistes contemporanis, que de molts anys ençà passava els hiverns a Màlaga— ha publicat la seva "auto-biografia", l'últim capítol de la qual consagra als tràgics esdeveniments d'Espanya.

En contrast amb els fariseus ignorants o venuts, que no han pogut mai llur petja a Espanya, que la desconeixen, el gran savi britànic coneix perfectament el poble espanyol.

Aquest noble vellard —compta 73 anys— ha estat testimoni ocular i imparcial dels esdeveniments que descriu.

Ha comprovat l'admirable idealisme humanitari dels soldats de la República. Y ha pogut apreciar, també, personalment, la crueltat, la rúscia d'ànima dels facciosos; l'ha vista i en dona una prova, una prova característica.

Als primers dies de la rebel·lió, sir

Peter, que es trobava a Màlaga, va saber que un cert Tomás Bolin, justament sospès per als republicans, havia estat detingut. Atent únicament la seva generositat, el gran naturalista demanà a les autoritats republicanes (l'obtingué) l'alliberació d'aquell personatge. Aquest havia donat al savi la seva "paraula d'honor" de no conspirar més contra la República, i els republicans, que tenien confiança en el savi i el respectaven, l'atengueren.

Ja en llibertat el feixista, la família d'aquest pregà sir Peter que l'acompanyés fins a Gibraltar, cosa a la qual el savi, bondadós, s'avingué, amb l'objecte de servir-lo de protecció fins al final.

I, sàbeu com va ésser recompensat? És difícil de trobar un exemple més abjecte d'ingratitude. Quan les tropes italianes i mores ocuparen Màlaga i es lluraren a les orgies de sang ja conegudes "aquell subjecte anomenat Bolin, amb un'orme de fa, englaterra i acompanyat del seu germà of-

cial d'Estat Major de l'Exèrcit rebel, es presentà a casa de sir Peter Chalmers Mitchell per tal d'assassinar-lo".

La presència d'un compatriota de sir Peter, que avisà immediatament el cònsol anglès, impedi que es cometés el monstruós crim, però els germans Bolin, distingueren el vell savi i van recloure'l a una presó, amb l'amenaça d'afusellar-lo l'endemà.

Quigué l'energia intervenció d'un capità anglès per a salvar, un cop més, la vida de l'illustre savi, que, per fi, pogué embarcar-se amb rumb a Anglaterra.

Aquests fets indignants, que vénen a sumar-se a tanta i tanta d'altres, a tots els que han relatat testimonis imparcials, feix que parlen de l'abjectió, de la crueltat, de la barbàrie del règim instituit pels rebels a les terres d'Espanya on han pogut mantenir-se gràcies, únicament, a Hitler i Mussolini, diuen, millor que les mentides interessades, la manca de "civilització" i de "llibertat" que representa Franco.

MENTAL REPRESSIO I ODI AL PENSAMENT A CASA NOSTRA

— Els articles i moments polémics de Black Gipsy, ací mateix (comença per explicar-me el Doctor), mereixen tota atenció. Tot intelligent comentarí. Barcelona hauria de fer, ja, EXAMEN COLLECTIU DE CONSCIÈNCIA, gènere consciència, res de control. Res — insisteix, mirant-me.

Jo no insistiria pas damunt del tema de la «Catalunya Inquisitorial». Hi ha Repressió Mental: aquí està el fet.

Es un Odi al Pensament, un odi plurisecular. Un odi miserablement heroic. Un odi que obliga a FALSIFICAR LA HISTORIA. Dissort insondable aquesta; la dissort de tot un poble, de tota una classe de poble, nodrint-se de la falsificació de la pròpia història.

Altó és la Repressió Mental. Repressió per mi mateix estudiada, en el que a Alemanya es refereix i concorreix. Repressió que ha portat a extrems risibles i dramàtics a casa nostra.

***

L'interviu té lloc a la sortida d'una de les lliçons que el Doctor, recentment, ha consagrat a la Ciència filosòfica de la Composició Matemàtica i Musical Estem davant d'una aula tota plena de llibres, en grec, en llatí, en hebreu.

— Teniu. Aquest petit llibre de contes (llibre per mi dictat, en la llengua de Lluís): aquest volum de CONTES D'UN FILOSOF, està dotat de quatre pàgines maragallianes. Joan Maragall no ha pas escrit res ni tan fi, ni tan profund i esdevenidor. És la Pàgina Plutarquiàna d'aquell home excel·lent, incapaç d'enveja. D'aquella excepció a l'Àvara Poveria.

I d'uns: Els repressors no han pas tingut inconvenient a falsificar la història, a suprimir la història cultural DE LES OBRES COMPLETES DE MARAGALL— ESTÀ AMPUTAT AQUELL PROLEG, i això es Mental Repressió i això es ignominia i és infàmia.

Es odi al Pensament. Black Gipsy està present a l'interviu. El Doctor s'adreça ara directament al crític Black Gipsy:

— Massa truncada es la vostra «Catalunya Inquisitorial», massa, amic i deixeble. La paraula d'Alighieri es més el·líac: «Àvara Poveria del Catalani».

Nosaltres ens debatim — com llitem, — no per «catalanitzar» l'esperit, no; sinó per espiritualitzar Catalunya. Varem fer Ciència, a Barcelona. Pensament. I de la història esperem la justícia.

***

Va dir: Els inicis de la cultura a Barcelona estan lligats als llibres que no són pas de poesia oficiosa i fàrcida de rebels. A textos de pensament.

BIBARRAMBLA

AL SALO DE CENT
L'Assemblea de la Federació de Municipis de Catalunya

Ahí, al matí, en el Saló de Cent de la Casa de la Ciutat, tingué lloc l'Assemblea de representants dels Ajuntaments de Catalunya...

D'acord amb l'ordre del dia, es procedí, en primer terme, a la designació de la mesa de discussió per a formar la qual foren elegits els alcaldes de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona...

Immediatament l'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, Hilari Salvador, pronuncià unes paraules declarant oberta l'assemblea. Afegí que, com a president de la Federació havia crescut, en compliment d'un deure, necessari convocar la reunió...

El mateix orador es referí a alguns fets ocorreguts i afirmà, d'instància, que s'imposava el reformament de l'autonomia municipal, en contra de tot interès nacional i per a salvaguardar la unitat i l'efectivitat dels seus drets...

El representant de l'Ajuntament de Cardener intervingué per a preguntar a l'assemblea si es creia arribat el moment de reconstruir o reformar els Ajuntaments amb el sufragi universal...

El president, l'alcaldia de Barcelona, observà al de Cardener que, havent-se procedit al compliment dels dos primers extrems de l'ordre del dia, decidí en la mesa de discussió i història de la tasca realitzada, s'imposava necessàriament fer un estudi d'aquesta qüestió...

Després de realitzar el representant de Cardener, novament intervingué el president per a fer constar que les orientacions que feren l'assemblea serien recollides pel Consell directiu de la Federació...

El representant de Llíria digué que tenint en compte allò manifestat pels primers oradors, no calia ja referir-se al passat, i si entrar en la deliberació de quines han d'ésser les noves orientacions, tenint en compte les perspectives que ens presenta l'esdevenir en consideració a la guerra...

Parlamo, alcalde i en nom de l'Ajuntament de Lleida, preveia una breu discussió dels motius del seu amor a Catalunya i de defensa de la llibertat dels pobles, proposa que s'entri a la confecció d'un ordre del dia, per a l'assemblea de constitució de la Federació...

A continuació, féu de la paraula Ramon Fontana, subsecretari de Cultura, el qual digué que, invitat pels que havien convocat l'assemblea, es sentia obligat d'adreçar-se als reunits com a vice-president que havia estat fins aleshores de la Federació...

Després pronuncià un discurs l'alcaldia de Girona, Pere Cervera, històricament la vida dels Municipis de Catalunya, a través de les vicissituds polítiques d'Espanya, des dels temps de l'oposició monàrquica, passant de rebre la força i l'eficiència en el govern i administració del benestar dels pobles en la gestió dels Ajuntaments...

Transformació que en el Municipi cal portar a terme d'acord amb la Llei Municipal Catalana i resoldent els problemes plantejats. Entre aquests examina alguns aspectes del problema cultural i del de la sanitat i higiene.

El president digué que la proposició passaria a estudi de la ponència un cop aquesta fos nomenada. El representant de l'Ajuntament de Sabadell féu de la paraula, referint-se a unes paraules pronunciades per un dels anteriors oradors, digué que de cap de les maneres no es podia admetre per part dels reunits una crítica totalitària sobre la gestió del Govern de la Generalitat en matèria de proveïments...

El delegat de l'Ajuntament de Figueras, després de fer constar la seva adhesió a les paraules pronunciades pels alcaldes de Lleida i Girona, digué que era necessari enfocar la solució de les anomalies existents en la vida municipal, i proposà el nomenament d'una ponència que estructurés el pla d'organització de la Federació i de la nova assemblea.

Corbera, de l'Ajuntament de Manresa, intervingué per a dir que l'assemblea podia i havia de deliberar sobre totes les matèries que afecten la gestió dels Ajuntaments, tenint en compte, en prendre resolucions, els interessos del poble. Demanà la reivindicació de la personalitat de la Federació, de l'autoritat i autonomia dels Municipis...

Intervingué el delegat de l'Ajuntament de Prat de Llobregat, el qual es referí també a qüestions de proveïments, però el president, alcalde Hilari Salvador, li recorda que la reunió fet constar per part de diversos assembleístes la conveniència de no parlar d'aquesta qüestió.

Com sigui que alguns altres assembleístes coincidiren en aquesta apreciació, s'acordà no estendre's en consideracions crítiques respecte de proveïments. El president féu constar que era encertat l'acord, puix que el conseller de Proveïments del Govern de la Generalitat, Serra Pàmies, en una entrevista sostinguda amb ell, li havia demanat que un cop designat el nou Consell directiu de la Federació, o bé una comissió d'aquesta, s'entrevinés amb ell per a exposar-li les queixes i suggerències sobre proveïments.

En representació de l'Ajuntament d'Igualada, el seu delegat presentà a la mesa de discussió una proposició que, com les anteriors, s'acordà que passaria a estudi de la Ponència. Així mateix en presentà una altra en nom de la Comarcal d'Anoia.

Féu un breu discurs el representant de l'Ajuntament de Reus, el qual, després de reivindicar el reforçament de l'autonomia dels Municipis, digué que el primer que calia fer es donar personalitat política, administrativa i econòmica a les vegueries de Catalunya. Defensa que la Federació havia d'ésser l'assessoria del Govern de Catalunya, i no podria de cap de les maneres disminuir l'autoritat del Consell de la Generalitat, i que atacar o desobrir les normes de govern i els Decrets d'aquest era fer una tasca fascista i contrarevolucionària. Entén que s'ha de fer una tasca que reforci el principi d'autoritat i no emparar res que signifiqui derrotisme. Acabà proposant que es nomenés una ponència que recollís la proposició de Lleida i altres que s'havien acceptat i anés a una nova reunió de constitució de la Federació.

A continuació es produïren noves interpretacions per part dels representants de Vilanova i La Geltrú, Vilassar de Dalt i Perpinyà de la Muga.

El secretari donà compte d'una proposició de Badalona que s'adhereix a la de la designació d'una ponència que formulés l'ordre del dia de la nova reunió.

Finalment, la presència va donar compte de les següents conclusions:

- 1. Saludar al President de la Generalitat, com a símbol de la llibertat de Catalunya, i mostrar-li la nostra adhesió. 2. Reorganització de la Federació. 3. Designar una ponència que pot ésser l'antic Consell directiu, per a estructurar el Reglament. 4. Que aquesta ponència actuï com a Consell directiu de la Federació de Municipis en tot allò que les circumstàncies exigeixin i que reculli les orientacions i propostes presentades. 5. Celebrar una nova assemblea dins el termini d'un mes per a discutir i aprovar el treball de la ponència.

Fets una aclariment per part de la presidència, a petició d'alguns dels assembleístes, l'acte es donà per acabat. Pronuncià unes paraules de salutació l'alcaldia de Barcelona i féu vota perquè el nou període que iniciava la Federació donés els fruits desitjats.

TOMAS MANN a favor de la nostra causa

El gran escriptor alemany, perseguit i injuriat per Hitler, expressa la seva adhesió a la nostra lluita antifeixista amb un magnífic article titulat:

"SOC AMB EL POBLE ESPANYOL"

N'extraïem els següents paràgrafs: No sóc un polític de naixement, és a dir, un home subjecte a partidismes, la voluntat del qual exercit restriccions i limitacions sobre la seva intel·ligència. No és tampoc l'interès el que m'empeny a parlar, sinó solament la meua consciència que sofreix i s'indigna. És l'interès el que m'impulsa a tot el món. Com succeïx amb Espanya, aleshores, ja qui correspon són els artistes genuïns — aquells homes les emocions dels quals són lliures — afirmar la consciència humana en contra dels interessos bestiaris, tan preunintuosos i tan petits com ens; protestar contra la confusa embrocadura i enorme que existeix en els nostres temps entre la política i la roïnesa?

Una societat de vida o mort. Utilitzant aquestes paraules per a expressar la convicció que les paraules d'un home — i tant més d'un artista — estan en l'actualitat intrínsecament lligades amb la salvació de la seva ànima. Deliberadament faig es d'una terminologia religiosa: tan convençut estic que un artista en els nostres temps evita la qüestió, el que el problema humà, quan aquest es presenta sota una forma política i travia a l'interès les coses de l'esperit, és una ànima perduda. No d'esperit distingit, no solament perquè s'errica la seva existència com a artista, el seu "talent", i no produïx res més que aquell útil per a la vida, sinó perquè la seva obra artística, no creada sota la pressió de tal preocupació i que en el seu temps va ésser bona, deixarà d'ésser-ho i es reduirà a pedres davant els ulls de la humanitat. Aquesta és una profunda convicció a la qual he arribat a través d'exemples que mentre escriu encara tinc presents.

S'em preguntarà que vull significar per esperit i per interès. L'espiritual, vist des de l'angle polític-social, és l'anhel que tenen les persones de condicions de vida millors, més justes i més felices, més adequades a l'estat de desenvolupament de la consciència humana. I l'interès és tot allò que trunta de reprimir aquest desig perquè aleshores es veuria privat de certs avantatges i privilegis. A Espanya l'interès es desordenava. Es desordenava amb una manca tal de vergonya com el món poques vegades ha vist. El que està succeint, la fa molta mesos, constitueix una de les passades més escandaloses i mortífiques que el món haurà d'ensenyar.

Ho veu, ho sent el món? Molt parcialment, només. Perquè l'interès criminal sap molt bé com afillar aquell i llançar pels aires seus ulls.

No tenim, doncs, cor? No comprendem la realitat? Ens deixarem passivament privar dels nostres darrers trossos de llibre albir humà per l'interès que infaliblement aprisa als pitjors instints, encara que els rebem amb noms tals com l'ordre, la cultura, Déu i la pàtria? Un poble domi-

nat i explotat amb tota els instruments de la més absoluta reacció, dirigeix els seus esforços cap a una existència millor i més compatible amb la dignitat humana, un ordre social que s'avingui més a l'actual estat de civilització.

Allí la llibertat i el progrés són concepcions que encara no estan viciades per la ironia i l'excentricisme filosòfic. Per aquest poble són condicions d'honor nacional, valors pels quals cal lluitar fins a la fi. El Govern, amb tot el compte a que oblige les actuals circumstàncies, comença la tasca de suprimir els abusos més escandalosos, a posar en pràctica les reformes més imperatives. Que succeïx aleshores? Es produïx una insurrecció de generals, que respon a l'interès dels seus explotadors i opressors, planejada amb l'ajut d'interessos estrangers que disposen alí les seves esperances. Però francesa. Quan la està a punt d'ésser encúdua, es ajudada pels Governes estrangers enemics de la llibertat, a canvi de promesses, d'avantatges estratègics i econòmics en cas de triomfar. L'ajut es fa en diners, homes i material bèl·lic, protegit i prolongat, fins que sembla no arribar mai la fi d'aquesta sangniant, tràgica, cruel i obstinada carnissèria. Contra un poble que lluita desesperadament per la seva llibertat i els seus drets humans, els soldats de les seves pròpies colònies són llançats perquè el destrueixi. Les seves ciutats són destruïdes per avions estrangers, les dones i els nens són assassinats, i a tot això s'annexiona un moviment nacional; a aquesta dibuixos se li dona el nom de Déu, Ordre i Belleza. Si la Premsa europea interessada pogués expressar l'interès el seu desig, la capital ja hauria caigut fa temps; el triomf de l'Ordre i la Belleza sobre la "revolució mar-

xista" ja estaria temps ha consumat, era la capital semidestruïda no està encara conquistada, i la "turba roja", com diu la Premsa interessada quan es refereix al poble espanyol, està defensants la seva vida, la seva vida millor, amb una ferocitat de lleó, que ha de fer que aduec el més envilit dels esclaus de l'interès es deturi a considerar les forces morals que allí estan en joc.

El dret dels pobles a la pròpia determinació gaudeix avui d'alt honor oficial en tots els països del món fins els nostres dictadors i els nostres Estats totalitaris parlen amb respecte d'ell, i troben que es important assenyalar que els letrats del 90 al 93 per 100 del seu poble ajudant-los. Tot està ben clar: la revolució militar no ha tingut al poble espanyol de la seva banda i no pot pretendre la coïncidència. Els caps rebels han d'arranjar-se com poden amb els moros i soldats estrangers. No podria establir-se exactament què és el que vol el poble espanyol. Però el que no vol si que és perfectament clar: el general Franco.

Aquests Governos europeus que estan interessats en la supressió de la llibertat, han reconegut com a legal la Junta rebel, enmig d'una furiosa lluita que ells ajuden, aduec quan des del començ no prengueren cap direcció en ella. Dintre dels seus propis països, els tracionen el veritable sentiment del seu poble. A Espanya ajuden un home que llura a la seva pàtria a l'estranger. En el seu país es eleven nacionalistes; a Espanya enforteixen el poder d'un home per el qual la independència del seu país no és res si el pot matar la llibertat i els drets d'humanitat; un home que declara que si es necessari moriran dues tercers parts del poble espanyol abans que el marxisme — és a dir, un ordre millor, més just, més humà — triomfi a Espanya.

LA LLUITA AL NORD

AHIR NO HI HAGUE NOVETATS. Gijón, 13. — En la jornada d'ahir, dimenge, no hi hagut novetats, en el Cos d'Exèrcit.

Al sector de la costa, del 16 Cos d'Exèrcit, fos d'artilleria enemiga que assolí en alguns moments bastant d'intensitat. Al sector de Manresa, durant la nit d'ahir, hi hagut disparar d'artilleria i foc intens de metralladora, mortir i fusell.

A les set del matí, comença el canoneig, que continuava a les onze. A aquesta mateixa hora feren llur aparició en les nostres línies alguns aparells enemics.

Seguix l'atac enemic per aquest sector, el qual es continuat per la gran resistència que oposen les forces republicanes.

Per l'altre sector s'ha observat que l'enemic construeix obres de fortificació. Els focs més pesants fortament danyant de les nostres posicions d'El túnel, i carretera d'Arxa a Cibillas, del 17 Cos d'Exèrcit.

També iniciaren un atac per l'Alt de la Cal.

A les dotze d'avui han aparegut pel sud els aparells enemics de bombarder i oca a la zona de León, sense conseqüències. Als altres fronts, tret de lleugers.

troveigs, no hi ha hagut novetats. — Febus

Largo Caballero a París

París, 13. — Aquest matí han arribat l'ex-president del Consell de ministres espanyol, arge Caballero; l'ex-ambaixador d'Espanya a París, Lluís Araquistain, i el diputat Pascual Tomás, que han d'assistir a l'Assemblea de la Federació Sindical Internacional, que es reunirà en la capital francesa per tal d'examinar la situació d'Espanya des del punt de vista polític i social.

10.000 baixes!

Casp, 13. — Una persona ben enterada ha manifestat que les baixes faccions sofertes al front d'Aragó durant els últims quinze dies, comprenent morts, ferits i presoners, són més de 10.000 homes.

Algunes unitats han restat completament delmades.

Aquesta desfeta, amb les infligides a Astúries, Andalusia, Madrid i Guadalajara, situen l'exèrcit rebel en posició un xic compromesa pel que es refereix a efectius i comandaments. — Febus.

MASSARYK EXPERIMENTA UNA GREU RECAIGUDA EN LA MALALTIA QUE EL TENIA ALLITAT

Praga, 13. — L'octogenari primer president de Txecoslovàquia, doctor Massaryk, ha sofert una greu recaiguda, que davant l'edat avançada del malalt, es considera gravíssima. Quatre professors de la Universitat de Praga romanen constantment al castell residència de l'ex-president. — Cosmos.

EL PRESIDENT ACTUAL DE TXECOSLOVAQUIA, DOCTOR BENES, TORNA PRECIPITADAMENT A LA CAPITAL

Praga, 13. — Els metges que assisteixen l'ex-president Massaryk han declarat que presenta símptomes de pulmonia. Davant les notícies alarmants sobre l'estat de Massaryk,

el President de la República, doctor Benes, tornà precipitadament a Praga, i ha passat l'última nit al castell de Lamy, junt amb el president del Consell, Milan Hodza. El President Benes ha anat aquest matí a Praga per tal de despatxar alguns assumptes urgents i es proposa tornar immediatament a la residència de Massaryk. — Cosmos.

L'ESTAT DEL MALALT ES ESTACIONARI

Praga, 13. — L'últim, comunicat facultatiu sobre l'estat de l'ex-president Massaryk declara que "el malalt no ha experimentat i que s'ha millorat l'activitat cardíaca". — Cosmos.

F. I. J. L. Federació Regional de Joventuts Llibertàries de Llevant COMITE REGIONAL Important Per al general coneixement de totes les nostres Joventuts i Organismes afins, manifestem, per mitjà del present comunicat, que, des d'aquesta data, queda anul·lat el segell del Comitè Regional, el qual era de forma triangular. Per tant, hom no donarà cap validesa a aquells documents que vagin avaluats amb el sudit segell. El nou és rodó, amb l'alfabet de la F. I. J. L. al mig. Esperem que tots els Comitès de la C. N. T. F. A. I. i Joventuts Llibertàries en prendran bona nota. Pel Comitè Regional de Joventuts Llibertàries de Llevant, Antoni Alorda Secretari general

Informació orgànica

SINDICATS

FEDERACIÓ D'AVICULTORS DE CATALUNYA

Aquesta Federació, que abans funcionava a la Casa C. N. T. F. A. I., Via Durruti 32, s'ha traslladat al número 24 tercer, porta 305, de la mateixa Via Durruti. Les seves hores de despatx són de nou a set de la tarda.

FEDERACIÓ NACIONAL DE LA INDÚSTRIA FABRIL, TEXTIL, VESTIR I ANEX

Constituida la Federació Regional de la Indústria Fabril, Textil, Vestir i Anex de Catalunya, aquest Secretariat assenbla tots els Sindicats de la regió per mitjà d'aquesta Junta, de la seva residència, en una sala provisional, a les oficines de la Federació Nacional de la Indústria Fabril, Textil, Vestir i Anex d'Espanya, Via Durruti, 22-34, primer, Casa C. N. T. F. A. I.

COMITÈ REGIONAL

Secció Defensa.

Es posa al coneixement del tinent de l'Economia Popular de Guerra, Enric Comany Març, de qui, com sigui que ens ha estat lliurada la seva documentació, la 14 a la seva disposició en aquesta Secció Defensa, Via Durruti 22-34, segon pis, secretaria núm. 28, qualsevol dia feiner, de nou a una del matí i de quatre a vuit de la tarda.

Cartellera d'Espectacles

SEMANA DEL 13 AL 19 DE SETEMBRE

- ARNAU i BROADWAY.** — Entre esposa i secretaria, Madre de Artistas, Aes de la mala pata.
- POMPEIA.** — El fill del misteri. La bovia de Frankenstein. Una china angelical, Dibuxos.
- EDEN.** — Brindem per el amor. Al camp del amor. En derecho propia, Alforbora.
- ATLANTIC i SAVOL.** — 4 Dibuxos en negre. 4 Dibuxos en color, España al dia.
- BALELES.** — La vida futura. Mares de Jova. El riu mortuori.
- GOYA.** — Edoz indaerata. El acorazado misterioso. No más mujeres.
- PATHE-PALACE.** — Entre el amor y el deseo. Crimen perfecto. Intriga china. Comicos. Varietat.
- NEW-YORK.** — El herbero de Sevilla. La mentira de la gloria. Suicida con música. Comica.
- WALKIRIA.** — La maternal. Paddy. Charles Chan en Paris. Comica.
- TALIA i BOHEME.** — Piernas de seda. Con trabajo. A media noche. Cupido Choffer.
- ASCASO.** — Oro en el Pacifico. El rey del Broadway. Morir con honor. Comica. Varietat.
- MIRIA.** — Entre el amor y la muerte. Escándalo del día. Solo contra el mundo.
- VICTORIA.** — Catalina. Virtut para soñar. Estigma liberador. Dibuxos.
- MUNICIPAL i BAILEN.** — Brindem por el amor. Escándalo 1935. Valor y lealtad. Dibuxos.
- FRANCISCO FERRER.** — El batallón pirata. Autores del crimen. Dibuxos. Alforbora.
- BOHEMIA i PADRO.** — Diego Corrientes. Compa de espora. Cogido en la trampa. Esportiva. Dibuxos.
- PARIS i VOLGA.** — Noche de tormenta. Destino de Primavera. Bailo al abismo. Documental.
- BARCELONA.** — La gran aventura de Sylvia. Estrella de medianoche. Donde la ley no existe.
- TEATRO i NURIA.** — Su primera escapada. Tres desalmados. Errores de juventud.
- DIORAMA i ROYAL.** — Diego Corrientes. La rosa del rancho. Marinero en tierra. Dibuxos.
- ENTIM.** — Jaque al rey. Flor de arrabal. El jefe.
- SMART.** — El pequeño Lord. Hombre sin rostro. Impetus de juventud.
- ARENES.** — El gran impostor. Mares turbulentos. El hijo perdido. Varietat musical.
- AVENIDA i KURSAL.** — La vida futura. La ocasión del dolor. Reunión.
- AMERICA i FOC NOU.** — Hombre sin rostro. Rosa del rancho. Madisson Square Garden.
- XILE.** — La ley del más fuerte. La Venus negra. La infandada. Comica.
- EXCELSIOR.** — El fantasma va al Oeste. Hombre o ratón. La chica del coro.
- ACTUALIDADES.** — Estampas mundiales. Aféctame to a mí. Por meterse a reñador. Dibuxos. Agua, jaldón y cepillo. Yo me entiendo. España al día.
- MARINA i THOMF.** — Hogueras en la noche. La vida alegre. Noche de duendes. Dibuxos.
- PUBLI CINEMA.** — 4 Dibuxos en negre. Instalaciones de Hollywood. España al día.
- LAIETANA.** — Una chica de provincias. El fanfarón. A casa de accidentes.
- ASTORIA i MARYLAND.** — La vida futura. Aunque parezca mentira. Dibuxos en color. Varietat musical.
- MISTRAL.** — Hogueras en la noche. El castigo. Noche de Nueva-York.
- FANTASIO.** — Eos tres. Caetus. Dibuxos color. Comedia musical.
- CATALUNYA.** — Cuadrío trívolo. Centinela alerta. Comica.
- CINEMAR.** — Una chica inoportable. La juventud del mañana. El diablo de los mares.
- MONUMENTAL.** — Paddy. Yo, tú y ella. Mis labios sigilian. Comica.
- ODION.** — Eos tres. Oro en el desierto. Aima de gauchó. Comica. Dibuxos.
- CONDAL.** — El gran final. Un millón de gracias. Mademoiselle Sphat.
- PLENIDID.** — Monte trívolo. Asesinato en la terraza. Ana la del remolador.
- SEPLAY.** — Una chica de provincias. La voz del aire. Esportiva y despondida.
- CAPTOL.** — El vencedor real. Los amores del hampa. Nuestros prisioneros. Comica. Barrea.
- FREGOLI i TRIANON.** — Melodia del corazón. Fugitivo de la isla del Diablo. Canción de amor. Marcha del tiempo.
- COLISEUM.** — Muecos infernales. Comica. Esportiva. Dibuxos.
- FEMINA.** — Una mujer y dos vidas. Comica. Esportiva.

CULTURA

CLAUSURA DE L'EXPOSICIÓN

"CINQUANTA ANYS D'ESPERANTO"

Ha tingut lloc, el Casal de la Cultura, la clausura de l'acte de clausura de tan interessant exposició, la qual s'ha vist concorreudíssima durant la seva permanència.

L'esperantista Antoni Martines pronuncia la seva anuñada conferència sobre "L'Esperanto i els cecs", en la qual posà de relleu la important labor que l'idioma internacional realitza entre els cecs de tot el Món, als quals arriba la cultura en totes les seves manifestacions, per mitjà de l'esperanto, que per a aquests humanitaris fins compta amb biblioteques especials exclusivament per als privats de la vista.

El conferenciant explica els grans treballs realitzats pels esperantistes que següen les instruccions de Zamenhof per a crear l'alfabet especial per als cecs, els quals han trobat en aquest procediment un gran avantatge, ja que a molts els ha alliberat en fer-los aptes per a diversos treballs.

Un camarada de la Comissió proposa els assaïments a l'acte de sollicitar al camarada Jesús Hernández, ministre d'Instrucció Pública, la incorporació de l'idioma Esperanto a l'ensenyament oficial.

Una actuació de concert fou el final de tan interessant festa.

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

Bruç, 118

Durant els dies feiners de la segona quinzena de setembre, de deu a una, tindrà lloc, a aquesta Escola, la matrícula per al curs 1937-38.

Per a ingressar a l'Escola cal acreditar saber llegir i escriure, presentar el certificat de naixement, el d'estar vacunat i revacuat contra la pigota, i la cèdula personal, corrent del cap de casa.

Els alumnes que en cursos anteriors havien assistit ja a l'Escola lliuraran el darrer assignat i la cèdula personal del cap de casa.

Per a més detalls, llegiu les condicions espostes al tauler d'anuncia.

La matrícula restarà definitivament closa el dia 30 del corrent, a les 13 hores.

CLASSES I CURSOS A L'ASSOCIACIÓ DE COMPTABLES DE CATALUNYA

El dia primer d'octubre començaran a l'Associació de Comptables de Catalunya (Casas Saia, 15, abans Duc de la Victòria) les classes de comptabilitat, càlcul mercantil i idiomes, i els cursos de revisió de comptabilitat, estadística, dret fiscal, economia, organització d'empreses i estudi de mercats.

Els qui vulguin assistir-hi han d'acudir a les oficines de l'Associació qualsevol dia feiner, de sis a vuit del vespre, i si més aviat possible.

Llista de subscripció a favor de la família de l'invàlid de guerra Enric Pujol, oberta pels ferits i malalts de l'Hospital núm. 6 de La Garriga

- Antoni Duran, 5 pessetes; Tomás Guzmán, 5 pessetes; Josep Llançó, 5 pessetes; Josep Masan, 5 pessetes; Àngel Carazo, 5 pessetes; Ramon Pascual, 20 pessetes; Jaume Verdaguer, 5 pessetes; Mariana Sureda Bofill, 5 pessetes; Joan Llorens, 5 pessetes; Joaquim Verdaguer, 5 pessetes; Josep Ventura, 5 pessetes; Bernarmino Urpelo, 5 pessetes; Aristides Lluch, 5 pessetes; Casimí Lluente, 5 pessetes; Francesc Belmonte, 200 pessetes; Informera Julia Parro, 5 pessetes; Francesc Raya, 5 pessetes; Lluís Cugat, 5 pessetes; Rafa Sans, 1 pesseta; Sebastià Sotera, 120 pessetes; un anticiclista, 1 pesseta; Antoni López, 200 pessetes; Salvador Serra, 200 pessetes; Josep Corrés, 5 pessetes; Joan Bileza, 5 pessetes; Rosend Vericat, 1 pesseta; Jaume Sora, 2 pessetes; Informera Daria Martínez, 100 pessetes; Genís Pérez, 2 pessetes; Antoni Gurulló, 10 pessetes; Amadeu Garcia, 2 pessetes; Miquel Perea, 1 pesseta; Ramon Joz, 2 pessetes; Josep Navarro, 5 pessetes; Josep Mariàny, 2 pessetes un anticiclista, 5 pessetes; Soriano Sánchez, 5 pessetes; un anticiclista, 5 pessetes; Jaoué Pamplona, 2 pessetes; Andreu Manzano, 250 pessetes; Joan César, 5 pessetes; Manuel Caballero, 5 pessetes; Francesc Aguilà, 250 pessetes; Francesc Garcia, 5 pessetes; Antoni López, 5 pessetes; Francesc Gómez, 5 pessetes; Joan Gil, 2 pessetes; Manuel Hernández, 250 pessetes; Lluís Arjona, 1 pesseta; Manuel Leon, 250 pessetes; Escardín, 10 pessetes; Angel Fraque, 2 pessetes; Timoteu Samolinos, 1 pesseta; Manuel Aguilà, 250 pessetes; Andreu Rodríguez, 1 pesseta; Josep Diego, 5 pessetes; Josep Llorens, 5 pessetes; Francesc

A TOTS ELS TREBALLADORS DE BANCA, ESTALVI, ASSEGURANCES, PREVISIO I AFINS

Hem rebut el següent manifest que publiquem textualment:

"Camaradas:

Con motivo de la reciente firma del pacto entre las dos centrales sindicales de España, la Confederación Nacional del Trabajo y la Unión General de Trabajadores, hemos sentido la necesidad de dirigirnos con este cordial manifiesto a todos los trabajadores profesionales de la Banca, Ahorro, Seguros y actividades afines, para fijar ante todos ellos nuestra posición, a la vez que estimularlos a todos, pertenecéis a nuestra gloriosa central, la C. N. T. o a la sindical hermana, la U. G. T., a perseverar en la línea de conducta que más y mejor fortalece la unidad de los sectores antifascistas: la colaboración fraterna y el respeto mutuo.

Queremos que nuestra voz infunda en vuestros ánimos el optimismo que a todos puede y debe envolvernos si ver realizado por las dos centrales sindicales, a las que unos y otros pertenecemos, el primer gran paso que sella la firme voluntad del proletariado español de terminar con las querrelas internas y de prepararse a completar y afianzar, con la unidad de acción, la REVOLUCIÓN SOCIAL iniciada.

Nuestra Federación al haberos así, lo hace segura de expresar el pensamiento de todos los trabajadores de Banca, Seguros y actividades afines, y sabe que sus palabras merecerán la favorable acogida a que la ejecutoria revolucionaria de nuestra central sindical da derecho.

Todos sabéis cómo se ha constituido nuestra Federación y la necesidad que ella ha venido a llenar. Agrupados anteriormente en diversas secciones, en el seno de los Sindicatos Unicos Mercantiles o de Oficios Varios, afectos a la C. N. T., los trabajadores de Banca, Ahorros, Seguros y similares, adheridos a esta poderosa central, el desarrollo mismo de la REVOLUCIÓN, que de la C. N. T. recibe su más vigoroso impulso, determinó la necesidad de agruparnos en una Federación Nacional, de amplio contenido sindical y revolucionario, a tono con la marcha de la REVOLUCIÓN SOCIAL IBERICA y con los ideales que encarna, y en cuya realización no podíamos quedar exceptuados. La Revolución señala a cada cual un lugar y un cometido y sólo se realiza en la medida que todos sepamos cumplir el que nos corresponde. Con estos auspicios nació la "FEDERACION NACIONAL DE TRABAJADORES DE BANCA, AHORRO, SEGUROS Y AFINES" en un Pleno nacional de trabajadores de estas actividades adheridos a la C. N. T., convocado por el Comité Nacional de la C. N. T. en el pasado mes de abril. Aquellos trabajadores que, compartiendo las ideas y las inquietudes creadoras de la C. N. T., no se vinieron antes a las filas confederales por no existir entonces el Sindicato específico que los encuadrara de manera expresa, han visto colimados sus anhelos y por eso las altas se suceden de día en día en todos los Sindicatos Regionales que componen esta Federación Nacional.

Las Instituciones Banca y Seguros llegaron a impregnar demasiado el pensamiento de sus trabajadores de aquellas rutinas y prejuicios burgueses, propios de tan importantes exponentes del capitalismo. La C. N. T., al afrontar los problemas económicos sociales, que esta etapa transicional de la Revolución plantea, ha querido llevar a los trabajadores de estas ramas la seguridad de que podrán ser hoy utilizados en la urgente tarea del momento, y que, mientras ésta se realiza, preparará su adaptación a aquellas otras actividades de la producción, para las que puedan ser requeridos, a medida de la transformación y mutaciones que en Banca y Seguros operará la Revolución en marcha.

Por ser de todos conocidos, no insistimos en algunos aspectos fundamentales de los Estatutos por que se rige nuestra Federación. Pero bueno será recordar que es inútil que nadie pretenda emboscarse, pues en nuestra Federación solamente caben los trabajadores sinceramente antifascistas, cuantos desean la libertad para sí y para los demás y cuantos, además de todo esto, se percatan de esta gran verdad, para nosotros fundamental: el sentido profesional no puede ni debe crear dificultades al progreso desarrollo de la Revolución del proletariado ibérico,

- Pina, 10 pessetes; Manuel Ruiz, 5 pessetes; un anticiclista, 1 pesseta; Pascual Gonzalo, 5 pessetes; Josep Sánchez, 5 pessetes; Josep Cruellas, 1 pesseta; Jacint Castanyà, 250 pessetes; Ferran Burillo, 3 pessetes; Francesc Pusan, 4 pessetes; Alfons Parra, 5 pessetes; sanitari Placid Marqués, 3 pessetes; sanitari Miquel Martínez, 5 pessetes; Alex Fernández, 250 pessetes; un de la "ribu", 1 pesseta; Turrulla, 0'75 pessetes; X. X. X., 250 pessetes; Ponze, 250 pessetes; Andreu Ruiz, 1 pesseta; Jeroni, 1 pesseta; Serrano, 1 pesseta; Josep Ferrer, 5 pessetes; un anticiclista, 1 pesseta; Josep Casas, 1 pesseta. Total: 302'25 pessetes.

sino que, por el contrario, debe considerarse cada profesional un elemento más al servicio de esta magna Revolución, que ha de crear un nuevo orden social basado en la equidad económica, en la libertad para todos, el trabajo para todos y el bienestar para todos.

Ahora que existe un pacto nacional entre las dos centrales sindicales recordamos a los trabajadores que no sólo vienen obligados a cumplirlo, sino que observándolo sin dar lugar a incidencias, demostrarán que la cordialidad entre los productores empleados en Banca, empresas de Seguros, etcétera, es la consecuencia de una fraternidad, no por llamada, como sentida. Que tanto los afiliados a la U. G. T. como a la C. N. T., no olviden ni un solo momento el espíritu y la letra del Pacto aludido, respetándose el libre derecho de todo trabajador a afiliarse a la central sindical de su preferencia y cesando cualesquiera represalias por tal motivo. Que nadie olvide estas tres conclusiones fundamentales del Pacto nacional C. N. T.-U. G. T.

"Tercera. — Libertad de sindicación. La U. G. T. y la C. N. T. se comprometen a respetar en absoluto la libertad de los trabajadores para que éstos se afilien a cualquiera de las dos organizaciones C. N. T.-U. G. T. En los centros de trabajo, campos, talleres, fábricas, minas, etc., se considerará documento acreditativo de personalidad sindical, el carnet que presenten los camaradas, sea de la U. G. T. o de la C. N. T."

"Cuarta. — Ambas organizaciones se comprometen a no admitir en su seno a ningún afiliado que sea expulsado por inmoral o por vulneración de acuerdos, de la otra sindical hermana."

"Sexta. — Se considerará un acto de deslealtad al Pacto establecido, que será castigado inmediatamente, las coacciones que se cometan tendientes a obligar a los compañeros o a los Sindicatos a afiliarse a alguna de las dos organizaciones, con la cual no estén identificados."

No queremos terminar este escrito sin hacer constar nuestro decidido propósito de conceder un igual derecho y paridad a los Sindicatos de la central hermana en cualesquiera Comités mixtos de carácter oficial y económico existentes, o que puedan formarse. Solo exigimos reciprocidad.

¡¡CAMARADAS: CONSECUENTES CON EL PACTO SELLADO, AGRUPAMOS EN NUESTROS SINDICATOS A QUIENES VOLUNTARIAMENTE NOS PREFIERAN Y LABORAMOS TODOS POR LA DERROTA TOTAL DEL FASCISMO Y POR EL TRIUNFO DE LA REVOLUCIÓN!!

Por la Federación Nacional de Trabajadores de Banca, Ahorros, Seguros y Afines C. N. T.

EL COMITÈ NACIONAL

Valencia, agosto de 1937."

Presentació de documents per a liquidar la contribució sobre Utinitats

Hem rebut la nota següent:

"Pel Secretariat de la "Gaceta" del dia 5 del corrent, s'atorga un termini extraordinari de 30 dies, computats a partir de la indicada data, perquè les entitats o empreses (nacionals o estrangeres) de totes classes, obligades a tributar per les tarifes tercera i segona, numero 2, epígraf C), de la contribució sobre Utilitats, que es troben en descobert respecte a la presentació del balanç i documentació reglamentària exigida a l'efecte, amb referència a l'exercici social el tancament del qual fou posterior al 19 de juliol del 1936, esmenin aquella omisió, sense sanció per demora ni pagament d'interessos, subjectant-se a la presentació dels esmentats documents a les normes següents:

Primera. — Les entitats o empreses que tinguessin totes les instal·lacions o establiments en territori lleial, formularan i presentaran la documentació en la forma reglamentària.

Segona. — Les domiciliades en territori lleial que tinguessin alguna o algunes de lures instal·lacions o establiments en territori subjugat pels facciosos, presentaran, soament, el balanç de comprovació i ròssecs i el compte de resultat que se'n desprengui.

Tercera. — Les sucursals, agències o representacions (nacionals o estrangeres) d'entitats o empreses domiciliades en terreny facciós, restaran, provisionalment, equiparades, als efectes tributaris, als comerciants individuals compresos en l'epígraf C) del número 2 de la tarifa 2ª d'Utilitats, amb totes les seves conseqüències fiscals.

Les entitats o particulars que desitgin una més àmplia informació sobre els conceptes compresos en el Decret indicat, han d'acudir al Secretariat de la "Gaceta" el dia 14 del següent mes, a les 10 hores del matí, a l'edifici de la "Gaceta", Via Durruti, 22-34, primer.

AVIS

Assabentem el company Blas Garcia, o de la companya Teodora Blasco, que en aquesta Secció Defensa, Via Durruti, 22 i 34, segon pis, secretaria 38, tenim recollit un passaport, a nom del primer, expedit per la Prefectura d'AUDE. Podem passar a retirar-lo qualsevol dia feiner, de nou a una i de quatre a vuit.

La Secció Defensa

ACTIVITAT ESPECÍFICA

COMITÈ REGIONAL DE LA F. A. I.

Avis

Són pregats de passar amb urgència per aquest Comitè, per un assumpte que els interessa, el delegat del Pla del Nord, Grandollers, Calella i Badalona.

CONFERENCIES A BARCELONA

SINDICAT DE LES INDUSTRIES QUÍMIQUES

El vinent diumenge, dia 13, a les 10 de la tarda al saló bibliotecari d'aquesta Secció, Avinguda 14 d'Abril, 350, entrarem, es celebrarà una interessant conferència a càrrec del company Ricard Crespo, el qual tractarà del tema: "Falta d'orientació professional".

METROPOL.

Hogueras en la noche. La llama eterna. Un ilo de familia. BOSCH i PRINCIPAL. — Su primera escapada. El refugio. Varietat musical. SELECT. Catalina. Ael se escribe la Historia. La vida en bromas. Documental. Dibuxos.

IRIS PARK. — Bajo ordenes secretas. Hogueras en la noche. La edad indiereta.

ALIANCA. — El pequeño Lord. La barca mercedosa. La danza de los ricos.

FRONTO NOVETATS

Demà, dimarts, tarda, a dos quarts de cinc, a acaest:

CANTABRIA - NAVARRETE contra

AZCUE - BLENNER

NIT a un quart d'onze, a pala

IZAGUIRRE i PEREA contra

ZARRAGA - JAUREGUI

El teatre

FUNCIONS PER A AVUI, NIT, A LES 10, I DEMÀ, TARDÀ, A LES 5, I NIT, A LES 10.

APOL·LO. — Companyia de drames socials. NIT, 1 demà, tarda i nit. "No quito ser madre".

BARCELONA. — Companyia de comèdia castellana. NIT, 1 demà, tarda i nit. "Que blla tienes, Benito".

COMIC. — Companyia de revistes. NIT, "Me acuerdo a las ocho". Demà, tarda, "Las Introlitales". NIT, "Me acuerdo a las ocho".

ESPANYOL. — Companyia de vodevils. NIT, "La maza dona, la leva i la de l'altre". Demà, tarda, "Pettit i Pataud, 3 en C". NIT, "La maza dona, la leva i la de l'altre".

NOVETATS. — Companyia lírica castellana. NIT, "Katuska". Demà, tarda, "Lo de Aragón" i "La dolores". NIT, "La boda del señor Bringsa".

NOU. — Companyia lírica castellana. NIT, "La alegría de la huerta" i "Lola Montes". Demà, tarda, "La revolución" i "Lola Montes". NIT, "La así manajo de roas".

PRINCIPAL PALACE. — Companyia d'operetes. NIT, "Eva". Demà, tarda, "Soy una mujer fatal". NIT, "La vida alegre".

POLIORAMA. — Companyia de drama català. NIT, 1 demà, tarda i nit. "Més enllà de l'amor".

ROMEA. — Companyia de comèdia castellana. NIT, "De muy buena familia". Demà, tarda, "Dueses y señoras". NIT, "De muy buena familia".

VICTORIA. — Companyia lírica castellana. NIT, 1 demà, tarda, "La corte de Faradón" i "Las corserías". Demà, nit, "La del manajo de roas".

TIVOLI. — Companyia de revistes. Demà, tarda i nit, "Arts 1937".

VARIETATS

CIRC BARCELONER. — Cada dia, tarda i nit, grans programes de varietats.

NOTES. — Tots els teatres estan convidats per la C. N. T. Queda suprimida la revista de comptadors i la clau. Tots els teatres funcionen en règim socialitzat i per aquest motiu no se donen entrades de favor.

NENS i NENES que heu de

PERVENIR

a formar una Humanitat nova, aviat sortirà la vostra revista.

NOTA: Escoles Nacionalistes i paquets, adreceu-vos a "PERVENIR", Via Durruti, 22 (casa C. N. T.), Despatx núm. 24.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

RELACIO, ADMINISTRACIO

I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Telèfons: Administració. 30778
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dilluns, 13 de setembre del 1937

NUMERO 175

DEMA, A LA SOCIETAT DE NACIONS

La guerra d'Espanya serà el tema preferent dels debats de l'Assemblea

XINA DENUNCIA LA GRAVETAT DE LA SITUACIO A L'EXTREM ORIENT

Ginebra, 13. — La Conferència mediterrània de Nyon es troba virtualment acabada en un mínim de temps que constitueix un veritable rècord.

Dema, a les onze, l'Assemblea de la Societat de Nacions inaugura la seva reunió i continua la sessió del Consell.

El president del Consell de ministres espanyol i cap de la delegació espanyola, doctor Negrin, obrirà, demà, la sessió de la 181 Assemblea de l'Organisme ginebrí, en la seva qualitat de president del Consell en exercici.

En l'ordre del dia de demà, figuren, ultra el parlament d'obertura, que pronunciarà el doctor Negrin, la constitució de la Comissió de Verificació de poders i l'informe de l'ementada Comissió.

Una qüestió es planteja a aquest respecte, i és saber què passarà amb Etiòpia. Fins ara hom creu que el Negus s'abstindrà d'enviar cap delegació, i es limitarà a avisar, purament i simplement, aquesta determinació al Consell, afirmant una vegada més els seus drets i la pertinença del seu país a la comunitat ginebrina.

A no ésser que alguna delegació plantejés la qüestió, hom no creu que hi hagi modificacions en el que fa referència a la situació d'Etiòpia i Itàlia a l'esguard de la Societat de Nacions.

Com se sap, l'any passat la Comissió de Verificació de poders va admetre provisionalment la validesa dels mandats dels delegats etiòps. Res no indica fins ara que cap Estat tingui la intenció de posar terme a aquesta situació provisional, i menys encara que hom hagi trobat la fórmula per a això.

La guerra d'Espanya serà, doncs, el tema preferent dels debats de l'Assemblea. Ningú no té el més petit dubte que la delegació espanyola, amb el suport de certes delegacions, especialment la soviètica, demanarà l'examen de conjunt de la situació d'Espanya.

En allò que l'ateny, la delegació xinesa.

La situació econòmica i financera serà també objecte preferent de les deliberacions de l'Assemblea i de les seves Comissions.

Els informes de la Comissió de pri-

meres matèries i del Comitè tècnic, constituiran elements preciosos per a un ampli examen de la situació.

En allò que l'ateny, la delegació francesa es proposa prendre part al debat i donar-li una importància extraordinària. Com se sap, el president del Consell de ministres, Chaumet, estarà des de demà al front de la delegació francesa, junt amb Delbos, Paul Boncour i Herriot.

En les actuals circumstàncies, després de la Conferència de Nyon que, sota la direcció de França, representada pel Delbos, constitueix un èxit per a la política de col·laboració col·lectiva, l'Assemblea de la Societat de Nacions del 1937, presenta perspectives falagüeres.

LA DECLARACIO DE LA XINA

Ginebra, 13. — La delegació xinesa ha fet una declaració, a propòsit de la crida que ha adreçat a la Societat de Nacions, denunciant la gravetat de la situació a l'Extrem Orient, on el Japó amenaça l'existència de Xina com a Estat independent, posant en perill les seves possessions territorials i els drets que es deriven dels Tractats i els interessos de les Potències estrangeres.

La delegació xinesa posa de relleu que la política de conquesta del Japó a Xina s'ha manifestat per mitjà d'incessants provocacions i per la invasió de la Xina per les forces armades japoneses des del 1931.

Denuncia, a més, la traïment de tro-

pes japoneses, no solament al Nord de Xina, sinó a Xang-Hai; els bombardeigs serien de naturalesa oberta, amb absolut descoueixement del Dret Internacional, i la concentració de vaixells de guerra japonesos que bloquegen les costes xineses.

La declaració acaba dient: «La crisi d'Orient s'ha transformat avui, definitivament, en una crisi mundial. L'agressió japonesa amenaça no solament la independència i la integritat territorial de la Xina, sinó la pau general mundial. Per això el Govern i el poble xines creuen que la Societat de Nacions, que és una gran institució en la qual s'agrupen els Estats pacífics, hauria d'estudiar i d'adoptar les mesures immediates i efectives que posin fi a les intolerables activitats agressives i a les atrocitats que comet el Japó a la Xina, així com per a salvaguardar els Tractats internacionals, que són sagrats.»

La delegació xinesa espera que els EE. UU. i altres països no membres de la Societat de Nacions, que tenen interessos a l'Extrem Orient, participaran en l'esforç general per a restablir la pau en aquella part de l'Àsia.

LA RECLAMACIO DE XINA

Ginebra, 13. — El Govern xinès farà avui lliurament a la Societat de Nacions d'una crida escrita, fonamentada en l'art 17 del Pacte, referent als conflictes entre un Estat membre de l'organisme ginebrí i un altre no membre de la Societat de Nacions.

NOTA INTERNACIONAL

Davant un assaig

La Conferència de Nyon ha arribat a un acord de tipus general per a combatre la pirateria a la Mediterrània, que té totes les característiques d'un assaig.

Heus-lo ací:

«S'ha contingut que cada país vetlli per la integritat de les seves zones jurisdiccionals. França i Anglaterra asseguraran el control en tota la Mediterrània. Tot submarí que no actui d'acord amb les prescripcions formulades en la declaració de Londres del 1936, serà tractat com a pirata. Itàlia serà invitada a l'observança d'aquest acord, i s'informarà Alemanya del resultat obtingut.»

«Pera pueril d'oblidar-se per un instant que tot assaig, per raó de naturalesa, esdevé cosa fugissera i, de repades, de resultats negatius respecte d'allò que hom preténia remeiar. Sobretot, tenint en compte quina ha estat la gestió de la diplomàcia europea del començ de la nostra lluita antifeixista caça. Car fins ara el respecte i el compliment dels Drets internacionals s'han convertit invariablement en paper mullat, per la raó de força de les Potències feixistes.»

Tot esperant, doncs, que els fets evidencin la validesa o el fracàs dels acords teòrics de la Conferència de Nyon, és permès de recollir l'opinió interessantíssima que sobre el problema de la Mediterrània sustenta el Sr. A. Villert, ex-cap de l'Oficina de Premsa del Foreign Office:

«La situació ha canviat ràpidament en el curs de les últimes setmanes. En el més de juliol, els simpatitzants britànics estaven gairebé «espridits» per parts iguals entre Franco i el Govern de la República. Dintre i fora del Gabinet s'intentava afirmar que Franco salvava Espanya i la civilització. Però després l'opinió pública ha canviat. L'intercanvi de telegrams entre Mussolini i Franco — en els quals es reconeixia la part que els italians haurien tingut en la presa de Santander — s'ha considerat com un afront intolerable, tenint en compte que el mateix representant d'Itàlia s'asseia a la taula de la Conferència de la no intervenció. Un altre tema de descontentament fou la publicació dels noms dels dotze generals que actuen a Espanya.»

La instal·lació de canons en territori «tranquillista», a l'abast de Gibraltar, ha produït un efecte més gran. Aquesta instal·lació sembla, com els submarins mediterranis, amenaçar a les Edes anomenades, no ja molt, una arèria vital de les comunicacions imperials. Es com si el públic americà s'adonés, sobtadament, que el Japó amenaça el canal de Panamá. Encara que el Govern ha intentat tancar l'ansietat de la Cambra dels Comuns, hi ha raons per a creure que també estarà intranquil i preocupat. Tot això ha modificat l'estat d'esperit en relació amb Franco. Es parla molt menys de Franco com a salvador de la civilització i molt més com a instrument dels dictadors en la gran maniobra que porten a cap, sota la direcció d'Alemanya, per a dominar el Vell Món.

Londres comença a donar-se que la lluita al voltant de Xang-Hai i la lluita a Espanya formen part d'aquesta maniobra. Londres comença a veure el que París ha vist ja fa molt de temps, a saber: que Alemanya, sentint-se assetjada i comprimida per l'aliança francorussa, intercanvia enemics, assetja els assetjats.

«Amb Franco a Espanya, Itàlia i Alemanya dificultarien les relacions entre Anglaterra i l'Extrem Orient; posarien en perill el prometiment de França en homes i material. Franco es mostra impacient de l'opinió de Eden que el Comitè de no intervenció no és una farsa; la situació de la Marina anglesa al Mediterrani no és igual que el 1934 quan Mussolini intentava l'avençura d'Etiòpia. França i Anglaterra han fracassat a Espanya perquè no han utilitzat, junt amb els arguments de la raó, els arguments de la força. Per què no intenten mostrar fermesa i utilitzar la seva immensa preponderància marítima per a protegir els drets de la Humanitat? Lluita per la pau i la democràcia.»

PERFILS

La Justícia per damunt de tot

L'homenatge fervorós que el poble antifeixista de Catalunya tributa als màrtirs de les nostres llibertats de l'11 de setembre del '34, adquireix proporcions gegantines. Mai no hi havia anat amb més fe ni tampoc hi era tot ell com enguany per testimoniar com estima la seva terra, les seves llibertats, el seu esdevenidor. Ho palesa amb la seva presència compacta, cordial i ensorverida, que el féu desfilar talment una riada immensa abrindada per la fèrria voluntat de la propera victòria antifeixista. La C. N. T. hi era tota en cos i ànima, i damunt la seva testa, de cara al vent del matí, portava feta pancarta la veu dels seus homes empresonats, amb aquestes paraules: «ELS PRESOS ANTIFEIXISTES S'ADHEREIXEN A L'HOMENATGE A CASANOVA I ES FAN SEVES LES MANIFESTACIONS DE VIDIELLA».

I notàvem que una fredor us oprimia el cor i que les mans se us cloïen en acció de protesta. Hi havia qui, emportat pel dolor d'aquells que sofreixen reixes endins, deixava caure cara avall llàgrimes enceses de dignitat quan els seus ulls copsaven la pancarta dels germans empresonats. Fins i tot l'ample runoreig de la multitud aplegada a banda i banda de l'emotiva figura del darrer conseller en cap, Rafael de Casanova, esdevingué apagat, mort davant el sever testimoniatge dels antifeixistes que injustament es troben privats de llibertat. Fou l'única ombra que enterbolí, per vergonya de tots, l'11 de setembre del 1937.

Res no diem, la nostra boca restaria closa, si la Justícia no hagués sofert influències impures. L'acord adoptat pel Consell de la Generalitat, del dia 7 del corrent, del qual donà una viva referència el conseller de Treball i Obres Públiques, company Rafael Vidiella, ja acusa aquesta anomalia i l'afany d'esmenar-la. I no sols els homes que constitueixen el Govern de Catalunya senten l'afront que hi hagi companys antifeixistes empresonats per haver procedit amb energia i conseqüència, sinó que és el poble qui, en retre homenatge als seus homes de l'11 de setembre del 1934, valoritza les paraules del company Vidiella — veu del poble — i vol que la Justícia, la nova Justícia creada amb la sang dels màrtirs del 19 de juliol del 1936, regni i sigui sobirana en la seva comesa històrica.

Prou remenar carcassa. Prou de denúncies vils i descarament feixista. Prou esforços malèvols per anorrear els homes més dignes de l'antifeixisme. Prou de les injustícies comeses, imposar la Justícia del 19 de juliol del 1936, per damunt de tot!

J. Acaelmo

Portugal demana a Bèlgica les armes que li ha negat Txecoslovàquia

Brusselles, 13. — Circula per aquesta ciutat una notícia que ha causat enorme sensació.

Hom diu que el Govern belga estudia a manera que les fàbriques belgues serveixin la comanda d'armes que Portugal féu a Txecoslovàquia, comanda que aquesta nació no volgué servir sense que li donessin la seguretat que no seria reexpedita als rebels espanyols, cosa que origina, com és sabut, l'enug de Portugal, que trenca les relacions diplomàtiques amb Txecoslovàquia. S'assegura que el Govern belga, en un principi, no volia realitzar la venda, tenint en compte els compromisos que es deriven del Pacte de no intervenció i alegant la manca de fiscalització a la frontera portuguesa — fiscalització que podria evitar que les esmentades armes passessin a poder de Franco — però que ha estat objecte de pressió per part d'alguns cercles polítics influents perquè atengui la comanda.

Tan bon punt com fracassà l'intent d'adquirir les armes a Praga, va iniciar act les seves gestions Sergi Doring, cabdill dels russos «blancs» i seguidor del «Rex». Aquest rus solista sollicita que el Govern belga empenes aquell butí i esgrimi, com a raó suprema, la ximpleria que, amb les seves verificacions, perdien 200.000.000 de francs que era l'import de la comanda portuguesa.

Per la seva banda, el president feixista portuguès pregà l'ambaixador de Bèlgica a Lisboa que anés a conferenciar amb ell, i en la conversa que tingueren li manifestà que l'actitud de Bèlgica, tractant de demorar l'accep-

tació de la comanda, no es podia considerar com una prova d'amistat.

Al mateix temps l'ambaixador portuguès a Brusselles, llurava al ministre d'Estat, Spaak, una nota, sollicitant que el Govern concedís les llicències necessàries per a la immediata exportació de les armes.

Un pastisser de Bel-Abbés és el cap dels espies del Marroc

A Oran, a Sidi Bel-Abbés, a Tiemcen, a Nemur i altres localitats d'Argèlia, agents feixistes que reclutaven «voluntaris» per a Franco, han estat agafats «in fraganti». Hom creu que aviat seran posats en condicions de no poder continuar l'ura tórbola marroquina, altres que encara no estan ben identificats.

Un autoòmnibus que fa el servei regular entre Oran i Bel-Abbés, ha estat detingut per la policia poc abans d'arribar a aquesta última ciutat. Tots els viatgers foren sotmesos a un examen i foren descoberts bastant de «voluntaris». Aquests confessaren que un pastisser de Bel-Abbés era el cap d'aquell centre d'espionatge i de reclutament de l'Estat Marroquí.